

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 15.01.2008. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,

Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић, Наташа Кандић,

Оптужени: Митровић Радослав, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Репановић Радојко, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз.

Присутни су и браниоци оптужених:

Адв. Горан Петронијевић, адв. Вељко Ђурђић, адв. Палибрк Драган и Горан Фолић.

Нису приступили: Адв. Игор Исаиловић и Ненад Војновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете замењивати? Значи, само да констатујем прво ко није ту.

Није присутан адв. Владица Васиљковић, Татомир Лековић, Милан Бирман.

Адв. Горан Петронијевић јавља се у замену за браниоца опт. Репановић Радојка – адв. Игора Исаиловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни?

А уз сагласност оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља за Владицу Васиљковића?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Адв. Вељко Ђурђић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

У наставку главног претреса адв. Владицу Васиљковића замењиваће адв. Ђурђић уз сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако Чукарић? Јесте ли сагласни с тим?

Уз сагласност опт. Чукарић Слађана да га адв. Вељко Ђурђић брани у наставку главног претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уместо Татомира Лековића? Да ли сте сагласни Нишавић?

Уместо Татомира Лековића у наставку главног претреса опт. Нишавић Милорада уз његову сагласност браниће адв. Палибрк Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Судија ја се извињавам. Адвоката Бирмана ћу ја мењати, то нисте констатовали.

Адв. Милана Бирмана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни Петковић Зоран?

Уз сагласност опт. Петковић Зорана мењаће адв. Горан Фолић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци Марковић Србољуб и Милан Петровић да ли су дошли? Јесу, је ли тако? Нека уђу.

Присутни су и сведоци Марковић Србољуб и сведок Петровић Милан.

Није приступио сведок Мустафи Елез.

Констатује се да је суду приспела службена белешка Службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима из које се утврђује да је сведок Мустафа Елез контактирао Службу и изјавио да не може приступити суду из разлога што је добио обавест да му је мајка преминула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја бих замолила да остане сведок Марковић,
а Ви ћете бити позвани.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

**Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Марковић
Србољуб.**

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА МАРКОВИЋ СРБОЉУБА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Марковићу, добар дан.

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Добар дан. Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок Ви
сте дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело.
Нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или Вашег
неког блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној
штети или пак кривичном гоњењу. Ви сте били саслушани у претходном
поступку код истражног судије. Да ли има измене у Вашим личним
подацима?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Стојадина?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник СУП-а Крушевац, боравиште Крушевац, јел' тако?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Пензионер сам од 1. јануара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер сте? Добро.

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Да, од 01. јануара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боравиште Крушевац? Место рођења?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Призрен, Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Призрен или Сува Река?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: 1954. година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Ви сте позвани. Да ли знате зашто сте позвани?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Јесам. То је оно вероватно и пре што сам био позван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Где сте били у време почетка бомбардовања? Где сте се налазили, на којим пословима? Знате кад је било објављено бомбардовање?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Послове инспектора сам радио, послове инспектора за сузбијање крвних и сексуалних деликата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у то време?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: У то време у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али где у?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: У Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је ишта познато у вези страдања породице Бериша у Сувој Реци?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није познато?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште чули да је било масовно страдање?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Ништа, ништа, ништа нисам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви док сте радили у Призрену, да ли сте долазили у Суву Реку?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је ту породица била?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам породица била?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: У Призрену сам живео. Ја сам само рођен тамо, рођен сам тамо. Отац ми је исто био радник МУП-а и онда је живео тамо отац. Тамо сам био годину дана свега, као дете, као беба. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том временском периоду, значи од 24. марта, говорим Вам датум зато што је тад било објављено бомбардовање, да ли сте долазили често у Суву Реку? Да ли сте вршили неке увиђаје?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Јесам. Да Вам кажем можда једно пар пута ишао можда за време НАТО удара кад је било и тако, вршио сам, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта какав увиђај? Увиђај сте баш вршили?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Увиђај НАТО кад је гађао бомбама и то, тако «Балкан белт» и тако мислим те фабрике, «Дампер» и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте имали прилике да чујете да је тих дана, значи марта месеца 1999. године настрадао неки Србин? Рецимо, конкретно 22. марта? Говорили сте о томе зато Вам директно и постављам то питање?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Јесам. Ја мислим да је у том времену, ја мислим Лазић неки постављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви долазили у Суву Реку?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Да Вам кажем право, не знам тачно зато што, мислим овај 1999. године су ми убијени отац и мајка били од ове стране припадника ОВК и онда сам се, да Вам кажем тачно трудио да ништа, то ништа није лепо да се нешто памти више, па да на крају заборавим све сам се трудио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно колико се сећате?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Доживео сам трагедију велику и онда остао сам без стана, узурпиран ми је стан доле, прети ми се дан-данас од онога који ми је ушао у стан тако да мислим. Могуће да сам ишао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Годора да ли знате?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неки заједнички увиђај са њим тих дана?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тих дана марта месеца не сећате се?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја бих толико. Питања? Нема питања? Одбрана? Оптужени Репановић?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добар дан господине Марковићу.

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Добар дан.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Једно питање кратко за тебе. Да ли би ти као оперативни радник криминалистичке полиције могао да дођеш да вршиш неки увиђај у Сувој Реци или ван било где на неком терену ван Призрена без знања и одобрења твог старешине?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Не, то не.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Још једно питање. Да ли ти добијаш наређења, односно задатке од твог старешине или добијаш од командира полицијске станице тамо где радиш увиђај?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Да, од мог добијам.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Које подносиш извештај кад завршиш?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Јесте, мом.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала лепо. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли има још питања? Оптужени немате питања? Да ли Ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Па немам ништа. Да Вам кажем то је то. То што знам то сам рекао да могу на неки начин да вам пружим доказ, да вам дам нешто да вам помогнем ту сам, још увек ту. Могу да дођем кад год ме позовете, проблема нема никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви долазите из Крушевца?

СВЕДОК СРБОЉУБ МАРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на трошкове превоза. Овде по овом извештају стоји да је 1.300,00 динара карта, је ли тако? Да ли тражите трошкове?

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку 1.300,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо, можете ићи.

Хоћете позвати сведока Милана Петровића.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ПЕТРОВИЋ МИЛАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Петровићу.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Милан Петровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте по занимању?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Радим у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији? Ваше боравиште је?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Боравиште, Београд, ул. Бранка Ћопића бр. 19/8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени од оца?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Миће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте разумели?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете прочитати молим Вас текст заклетве који се налази испред Вас, наглас.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од проглашења непосредне ратне опасности 23. марта 1999. године, где се налазите и на којим пословима?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам тада од проглашења, значи био запослен у СУП-у Призрен на радном месту начелника Одељења криминалистичке полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то за Вас значило када је донета одлука о проглашењу непосредне ратне опасности? Шта је то значило за Вас као начелника Одељења криминалистичке полиције?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па значило да је мој народ и моја држава нападнута од стране агресора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на полицију да ли су требале да се предузму неке мере типа дислокација?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Свакако. У тим ситуацијама постоје одређени планови који се активирају и сви поступамо плански, организовано, између осталог и те ствари које сте Ви навели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи одмах када је проглашена непосредна ратна опасност да Ви имате обавезу да извршите дислокацију?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Дислокација је једна мера која се предузима, али пре тога следе процене одређене ствари, припреме, значи у том моменту сваки одговорни старешина јединице у интересу заштите јединице људства, опреме и осталог, предузима па и меру дислокације која је, као што рекох и у планским документима предвиђена у тим случајевима непосредне ратне опасности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам како је то ишло, како је то било у СУП-у Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У СУП-у Призрен се, онако могу у добром сећању, значи одмах након првих бомби које су пале, чини ми се да је био у питању зграда СУП-а Приштина или СУП-а Косовска Митровица, значи постало је јасно да ће мете бити објекти рада и смештаја полиције и онда је у договору са главним начелником извршена дислокација комплетног особља и запослених. Значи, на разним локацијама у граду. То би било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је комплетна дислокација извршена или је нека служба остала у оквиру СУП-а, у оквиру зграде?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У оквиру зграде што се тиче моје јединице, значи криминалистичке полиције нико није остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи за дежурну службу?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Дежурна служба припада, не припада мојој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, знам, али ја Вас питам да ли знате?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Могу по сећању. Значи, дежурна служба функционише у оквиру одељења полиције, значи униформисаног дела и постоји могућност, колико ме добро сећање, да је она евентуално користила просторије зграде СУП-а због опреме и осталих ствари, али то је само значи, нисам био одговоран, то је само моје неко сећање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците начелник, мислим овај руководећи кадар да ли су и они били измештени? Начелник СУП-а, командири?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу? Да ли сте Ви били, конкретно Ви, да ли сте били у контакту са командиром ОУП-а Сува Река? Да ли сте били у

контакту са командиром ОУП-а Сува Река? Да ли сте имали неке контакте са било ким из ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мислите у том времену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, у том периоду?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Колико могу да се сетим, значи са командиром ОУП-а не баш често или би се пре могло рећи ретко, јер није било потребно. Значи, ја сам се бавио мојим послом и моји сарадници, у Сувој Реци је постојао одређени број криминалистичких крим. радника, који су покривали то подручје. Начелник ОУП-а је постојао и тако је то функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците како је функционисао увиђај у то време у Сувој Реци? Типа, десило се рецимо неко убиство. Ви од кога добијате, ко вам то јавља, шта Ви предузимате? Хоћете то мало да нам опишете како је то изгледало у то ратно време? Ако можете да се сконцентришете на март месец 1999. године да ли нешто уопште догодило?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па обрасци поступању су исти и у марту и у мају. Значи, од тада након проглашења ратне опасности одређене инструктивне депеше су стигле у погледу поступања и вршења увиђаја и поступања криминалистичке полиције. Значи, по линији рада добили смо одређене инструкције. Што се тиче значи увиђаја, увиђајних послова, значи поменуо сам малопре да је одређена група крим. радника постојала при ОУП-у, они су били задужени да врше увиђај до одређеног нивоа. Значи, тежине извршеног кривичног дела док је код извршених кривичних дела убистава и са претпостављеним жртвама, увиђајна екипа из СУП-а Призрен је била, односно постојала је екипа састављена од инспектора који су радили на крвним и сексуалним деликтима и они су углавном радили те послове, с тим што ту треба имати у виду увек везу са тужиоцем и везу са истражним судијом. Значи, углавном истражни судија је био тај који је радио те увиђаје, а ми по овлашћењу. Значи, у датом моменту кад би се неки случај пријавио дежурној служби, значи дежурна служба је била та која је успостављала контакт између увиђајне екипе, да је назовемо тако, и људи на терену који су дошли до података или који пријављују, значи одређена дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, дежурна служба ОУП-а Сува Река коме директно јавља?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Морамо се онда вратити ту Ваше питање, требате рачунати да у СУП-у Призрен постоји дежурна служба СУП-а, значи по чијем су, значи ајде командом, да не кажем полиције. Употребити реч команда је мало јака реч, али дежурна служба СУП-а Призрен, значи сарађује са дежурним службама у ОУП-у. Значи, дежурна служба ОУП-а Сува Река хипотетички, тако смо рекли за неки случај, онда би она

пријавила дежурној служби СУП-а Призрен, дежурна служба СУП-а Призрен увиђајну екипу која је увек била на радио вези и онда би дежурна увиђајна екипа ступила у контакт са истражним судијом и тужиоцем и известила га о догађају. Судија би одлучио да ли он излази на лице места и врши увиђај или ће их овластити. Мислим да су судије након погибије једног судије Општинског суда у Сувој Реци, након тога су одустали од излажења јер је то већ постало много опасно. Значи, имамо тај случај што се десио у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Ви пошаљете екипу. Ко је чинио ту?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не шаљем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам то зато сам вам рекла на почетку како то сад иде?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што су то ратни услови?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Тај део криминалистичке полиције који и у рату смо ми покушали да функционише као и у мирнодопским условима, значи да сачувамо интегритет тих увиђаја и уопште понашање криминалистичке полиције. Значи, постојао је дневни распоред, значи крим. полицајаца који су били задужени дневно за вршење увиђаја. Позивни знак је био устаљен и значи унапред су знали људи да ће тога дана он бити дежуран. Дежурна служба је то знала тако да је то функционисало. Екипа за вршење увиђаја у случајевима убиства, припадала је одељењу, значи Одељењу за сузбијање општег криминалитета који има свога шефа. Значи, ја сам био начелник Одељења криминалистичке полиције који је имао три одсека. У тој увиђајној екипи учествује тај крим. полицајац из Одсека за општи криминал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете имена само мало да говорите колико је било, јел' било више крим. полицајаца?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Било је. Један од њих био је и господин Марковић Србољуб, други инспектор је био Мустафи Елез и било је још и они су углавном радили те увиђаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли Ви добијате неке извештаје? Шта се предузело на терену да ли вас извештавају, кад вас извештавају, да ли су то?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Они извештавају свог претпостављеног шефа одсека који након тога мене обавшетава, али је важно напоменути да они обавезно након враћања са увиђаја обавештавају истражног судију и у договору са њим и тужиоцем врше квалификацију дела и начин и врсту писмена која су се њему упутили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ти извештаји долазе и до Вас?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да на ауторизацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате марта месеца 1999. године, ипак је објављено бомбардовање, кренуло је, дакле, нешто се дешава? Да ли сте у том временском периоду имали неки извештај да сте добили да расположете подацима да се нешто догодило у Сувој Реци, да је било неких убистава, да ли уопште се сећате тога?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, било је тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете о томе мало да нам испричате?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Али не бих ја то назвао убиствима. Мислим, било је безбедносних догађаја са смртним страдањима. Значи, за актив у рату је тешко одмах донети процену да ли је то убиство или је у унакрсној ватри, или је нешто друго или остало тако да се углавном сводило на прикупљању што већег броја чињеница, састављању извештаја, а све је морало да у неку руку чека неко време кад ће моћи да се разјасни. Значи, циљ нам је био, сад колико могу вам то онако објасним да што више задокументујемо. Значи, чињенице у сваком догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам рекла о убистава, баш сам прецизирала убиства. Разумем ово је већ друго нешто унакрсна ватра и тако.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Смртно страдали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Конкретно ме интересује да ли сте чули за, тако барем кажу, да је убијен Србин Богдан Лазих 22. марта. Да ли Вам је нешто познато?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не бих могао да се изјашњавам без подршке, значи, кад бих имао неку своју евиденцију онда бих могао конкретно да причам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је уопште у том периоду неко страдао? Да ли Вам је познато појединачних случајева?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Било је великог броја страдалих и у Сувој Реци и у другим општинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви знате о томе?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па знате шта, ја сам и након рата бавио се тим стварима тако да су моја сазнања, значи касније, значи огроман број, значи рат је био доста јаког интензитета поготову у тим подручјима Суве Реке где је сукоб полиције и тих припадника ОВК био веома изразит и свакодневно било је страдалих. Сад онако враћам неко сећање, било је убијених и осталих ствари, али не бих могао да појединачне случајеве објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за неко масовно страдање?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: За масовно страдање, колико сам ја схватио ја сам тек након подизања оптужнице сазнао да постоје неки подаци о масовним страдањима у Сувој Реци, конкретно у насељу Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је тек касније?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Тек након рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то могло да промакне у то време? Шта Ви мислите?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па овако, у то време полиција, иако су били тада склони да говоре хвалоспеве, ми нисмо контролисали територију. Значи, конкретно Сува Река мени се чини да нећу погрешити, исправићете ме, значи сигурно људи који су компетентнији од мене, Суву Реку, зграду полиције и десну страну пута углавном уз саобраћајницу смо контролисали. Остали део града је био под контролом или значи су могли кад-год су желели да ставе под контролом припадници ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадници?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: ОВК. Значи, моје неке личне процене су да пре рата, значи у рату нисам се бавио том проценом 35% територије на подручју СУП-а Призрен су контролисали припадници ОВК, а 65% осталих су могли увек да ставе под контролом. Значи, ми смо само углавном држали градска језгра и у то је моје лично што се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли сте Ви имали прилике да сарађујете са неким другим службама, дакле Одељење криминалистичке полиције? Које су то службе и како се то одвијало, та сарадња?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ми смо сарађивали са ЦР ДБ-ом, значи са Ресором државне безбедности, сходно да је у њиховој надлежности било сузбијање тероризма као појаве која је била ту. Ми смо били у сарадњи с њим управо на тим пословима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Центром ДБ-а?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Са Центром ДБ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у Сувој Реци? Пошто кажете тамо је био деташман да ли Ви знате нешто о томе?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У Сувој Реци је био међу осталих колико знам, ја знам Нишавића као мог колегу кога знам од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био са њим?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли сте имали било какву сарадњу у том временском периоду?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали? Да ли је функционисала та служба доле у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Јесте, али та сарадња је углавном била централизована, значи у самом седишту су значи размена евентуално података или рад, значи ја колико се сећам, значи ја сам по питању те сарадње, односно од јединице моје криминалистичке полиције, сарађивао са начелником и са његовим замеником. Значи, претпостављам да је

Нишавић оно што је имао да је достављао свом начелнику, а ја сам евентуално то добијао или био позван. Углавном се то сводило јер ја сам у свом одељењу имао одсек крим. технике. Значи, који је био оспособљен да ради те увиђаје и потребне неке радње и мере, тако да сам њима служио као подршка у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо када би имали дојаву да постоје у самом граду да постоје припадници ОВК, шта бисте Ви предузели?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Моја јединица није била борбена. Значи, није могла нити је била оспособљена да води, да активно учествује у тим борбама са припадницима ОВК. Можда сам грубо се сад изразио, али мислим да сам јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не мислим конкретно борбе, али ако је евентуално потребно извршити неки претрес кућа типа да се пронађе нека документација, оружје, разумете, да ли сте тада заједнички, не Ви као Ви него ваша екипа да ли је имала сарадњу са полицијом, са ДБ-ом?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Морала је имати сарадњу са полицијом јер кретање мојих људи је било усложено на терену зато што нису били униформисани. Значи, они се нигде а ни на увиђаје нису могли упутити самостално јер нису имали, остали би онда мета у датом моменту. Знате, појавити се тамо у неком селу на увиђај или на некој локацији наоружан, а у цивилној одећи без пратње полиције, значи нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ваши су били у цивилној одећи како сам Вас разумела?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад како се то одвија? Да ли имате неко сазнање да је тада рецимо у то време да се вршио неки претрес кућа у Сувој Реци, да су том приликом пронађени неки локатори, неки сателитски телефони, да ли Вам је то у сазнању?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не бих могао да прецизирам, било је тога доста, претреси су рађени свуда, ми смо извештавани. Значи, ако је било нешто од интереса за даљи рад и остало, али Центар Ресора државне безбедности није био дужан да мене информише, значи да се разумемо, јер смо ми били значи у подређеном положају, значи само онолико колико је сматрао да треба и евентуално ради сарадње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је на терен изашла полиција, па су изашли припадници ДБ-а, па припадници, можда се не изражавам добро, службени ОКП, да ли Ви добијате извештај и ког типа су ти извештаји са терена? Ко сачињава тај извештај, јел' ме разумете, пошто сте сви на неки начин укључени ту, ко сад сачињава извештај и коме га прослеђује?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ако мислите да су и седишта или из ОУП-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно ево у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У Сувој Реци, тај извештај, значи крим. полицајци у Сувој Реци су одговарали радно, значи подносе начелнику ОУП-а, који онда копију тог извештаја прослеђује према одељењу криминалистичке полиције о тој активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је то заједничка активност ко пише ту, како се то зове, извештај, службена белешка, како је то ишло, ко сачињава то?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То крим. инспектор процењује, значи постоји устаљена пракса у зависности од рада. Ако је на пример ДБ иницирао вршење претреса, значи и у томе укључио одређен број униформисаних и одређен број крим. оперативаца, онда основни извештај поднеће радник ЦРДБ-а, полиција и крим. полицајци ће поднети својим старешинама ОУП-у, а он ће проценити ако је извештај само садржи ангажовање и нема ништа интересантно што би подразумевало неки даљи оперативни рад, онда ће се то окончати на једном обичном информисању које ће се уједно и провући кроз дневни извештај дежурне службе који је исто тако долазио у седиште СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли сам Вас разумела добро. Ако је иницирала полиција ОУП-а Сува Река да се изврши претрес конкретно кућа, па су укључени сви ти радници које сам вам навела – ОКП, ДБ, да ли то значи да извештај или службену белешку или назовите како сматрате да треба да је назовете, ко сачињава? Да ли сачињавају припадници полиције ОУП-а?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Полиција униформисана, да будемо прецизни, није могла да ангажује раднике ЦРДБ-а и ОКП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформисана полиција?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Није могла, а ја бих пре рекао обрнуто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам у списима једну службену белешку па ћу Вас замолити да мало прокоментаришете. То је службена белешка која је сачињена 21. априла 1999. године у просторијама ОУП-а Сува Река од стране полицајца Шапић Јаблана, Лалић Небојше, а везано за претрес стана и других просторија и ту се наводи у овој службеној белешци: «Патрола у наведеном саставу као у патролном листу. Били смо укључени са радницима ОКП Нишавић Мишко, Јаблановић Милан где смо том приликом извршили претрес куће власништво Кучија из Суве Реке и пронашли сателитски телефон са комплет опремом», да Вам не читам даље. Дакле, да ли можете то мало да објасните, јер видите овде јеподносилац службене белешке Шапић Јаблан, полицајац?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да и он каже били смо укључени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мислим да та реч говори довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте укључени?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да су полицајци били укључени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас разумела претходно да није могло на тај начин да се?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, нису могли полицајци да укључе раднике ЦРДБ-а или крим. оперативце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао да их укључи?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па раднике ДБ-а и радника ОКП-а, ко их је укључио? Ко је могао, не ко их је, него ко је могао, ко је имао те ингеренције да их укључи?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да ли сам ја Вас погрешно разумео или Ви мене? Ја сам, видите у овом случају полицајци су били укључени од крим. радника. Значи, ја сам о тој ствари говорио ако сам био јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисам тако схватила. Нисам тако схватила, јер ја сам Вам рекла овде нигде се не спомињу крим. радници. Овде кажу патрола и кажу у наведеном саставу као у патролном листу били смо укључени са радницима ОКП – Нишавић Мишко и Јаблановић Милан и том приликом се извршио претрес кућа. Ко је могао да ангажује ваше одељење да иде заједно са припадником ДБ-а, са полицијом Суве Реке, да где се врши претрес кућа? Ја вам кажем зато што имамо ту службену белешку па погледајте молим Вас да ли је то тог типа?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Јаблан је полицајац био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, полицајац.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То је белешка униформисаног полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јаблановић Милан? О коме говорите?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Јел' то крим. полицајац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јаблановић Милан је, колико ми имамо овде податак, је био са.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Ја се извињавам судија, имамо један неспоразум. То је полицијски извештај полицајца, жандара, не знам како да кажем, а они ту наводе да су два члана Јаблановић и Нишавић припадници ОКП, па питајте господина Петровића да ли су та два човека припадници ОКП или нису?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Епа то, па зато ја и читам, зато и кажем. Немојте да ме прекидате. Ја сам довољно јасна, ја сам два пута то прочитала да не бих била сугестивна зато Вам ја и не говорим, јер овде лепо стоји «укључени са радницима ОКП – Нишавић Мишко и Јаблановић Милан». Разумете?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам прецизно рекао да, поновићу, рекли смо прву поделу коју сам направио да радници полиције нису могли да укључе раднике ОКП-а у претрес него су само радници ОКП-а могли да

укључе униформисане, колико је мени познато. Значи, то је једна ствар. Друга ствар, ако конкретно на ово питање, Нишавић није припадник ОКП-а, значи он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би ово значило, оваква једна службена белешка? Да ли може и овако да се протумачи да је у наведеном саставу као у патролном листу «били смо укључени са радницима ОКП, Нишавић Мишко и Јаблановић Милан», можда није као припадници ОКП, можда је ту нека грешка ако уопште постоји грешка? Да ли можете Ви то да протумачите?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја мислим да је ту само у питању неспоразум. Не бих знао сада шта је циљ, ја само хоћу да кажем кад кажу били смо укључени, значи ја сам схватио да они нису били иницијатори та два полицајца, него су били укључени. Ја сам то Вама објаснио, можете погледати у транскрипту, то понављам већ трећи пут. Значи, кад сте ме питали око извештаја, значи постоје извештаји који се подносе свом претпостављеном и два полицајца веома савесно, значи то раде и кажу да су у оквиру своје патролне делатности између осталих послова били укључени и то је неспорно. Знате шта, само то неко правило које сам ја учио током свог школовања јесте да је углавном боље кад у неком значи том претресу учествује више служби, више јединица, онда се ту постиже, између осталог и принцип законитости да не дође до злоупотребе и остале ствари, а управо зато што је Нишавић радник ЦР ДБ-а, није радник ОКП-а. Вероватно се ради о крешци полицајаца или о погрешном неком интерпретирању њихове улоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ово ме интересује. Пошто Нишавић каже да у то време практично није радио јер није имао везу са својима, апсолутно није имао посла, да ли је могао, ако нема посла како он каже, да буде прикључен ОКП-у?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не. Не постоји ниједан начин. Нишавић је по хијерархији, значи виши у тој хијерархији МУП-овој, значи апсолутно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја разумем у редовној хијерархији, али у ратним условима, прекинут је контакт, како каже, са својима, да ли то онда значи нешто да ради, нешто би требао да ради, јел' тако?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То што је био прекинут контакт и то му верујем. Везе нису функционисале са Сувом Реком, што се тиче тога то могу да додам, а Нишавић није био значи ангажован у ОКП, то могу да кажем, за остало не знам. Да ли је имао посла или није то апсолутно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет задржаћу се мало код овог увиђаја. Сведок Ђуричић Милан да ли знате ко је?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је овако рекао: «Уколико би Репановић требао да зове увиђајну екипу из СУП-а Призрен, требао би о томе да обавести Петровић Милана.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мислим да, јер мој колега је био је то погрешно објаснио или је то упростио. Знате, Петровић Милан је био начелник, то сам ја, начелник ОКП-а и ја сам сигурно у свакој ситуацији кад-год сам могао у циљу интереса ефикасности учествовао у томе да се што пре изврши увиђај или нешто. Можда су они тако схватили, али многи ће људи, Ви ћете сигурно то утврдити, значи објаснити ситуацију која је тада била, као што сам ја малопре објаснио. Постојала је екипа тада 26 позивни знак. То је позивни знак увиђајне екипе која функционише и пре него што сам ја постао начелник Одељења криминалистичке полиције и која сваког јутра, значи се јавља шефу дежурне службе СУП-а Призрен да је на вези од шара 26 до шара 28 на вези и да је тога дана именом и презименом, се јавља шефу дежурне службе каже «ја сам дежурни за увиђаје у наредних 24 часа». Значи, дан и ноћ. Крим. техничар који је њему придодат, који је стални члан екипе, значи и он се јавља. ОУП-ови, значи преко дежурне службе, значи ступају у контакт са дежурном службом која ангажује увиђај. То тако функционише и тако је функционисало. Е сад Ђуричић је то рекао. Неспорно је да је могао и мене да позове неко и да каже да имам захтев за увиђај. Нисам ја никада одбијао али су то људи професионалци и људи који су знали свој посао и не би тако учинили. Бржи пут је био овај да се позове дежурна служба а сходно да је радио саобраћај на каналу 46 у том времену функционисао, чим се појави та потреба дужност дежурног за увиђај је био да реагује и да се јави. Ја бих то тако објаснио. Не знам, поново кажем, Ђуричић је то рекао, значи знате ја поред увиђаја имао сам и друге обавезе. Не бих могао баш да као начелник Одељења криминалистичке полиције који има у обавези и по привредном криминалу и крим. техничке послове и класични криминал баш да се бавим и увиђајима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли се користила камера приликом вршења увиђаја?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, зато што имамо ратне услове. Значи, као што сами видите мало је писаних докумената. Значи, радило се под лампама без електричне енергије. Често пута увиђаји су били опасни по људе који су то радили, тако је и тај судија настрадао. Моји људи су били више пута нападнути и тако да је било неопходно учинити нешто што би задокументовало тај догађај на који се излазило, што боље. Одлучили смо да искористимо могућност документовања и камере. Користили смо две камере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ОУП Сува Река имао камеру?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не могу да се сетим. Покушао сам да обезбедим свима крим. техничарима, пошто сам имао крим. техничара у Сувој Реци и у Ораховцу и у Гори да обезбедим по једну камеру. Не верујем да сам успео, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, сад Вам ја извучим из контекста да сваки ОУП је имао видео камеру?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па рекао сам, покушао сам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, сад ћу Вам да не бих Вам овако из реченице само извукла. «То се по налогу суда укључује и Јавно комунално предузеће пошто смо имали проблема, ми их не плаћамо, суд их плаћа, мора да се то идентификује. Ми смо чак имали програм са тим директором јер није хтео док не добије потврду, да ће суд платити, једноставно неће да иде на терен. Ако је вршен увиђај извештај подноси оперативац у Призрен, обавештава истражног судију прво усмено тужиоца, јер то је правило. Добија од њих усмену инструкцију о квалификацији, врсти извештаја да ли ће бити у форми кривичне пријаве, извештај или како жели истражни судија, очекује крим. техничку документацију из ОУП-а Сува Река. Сваки ОУП је имао видео камеру. Очекује видео запис, мора да сачини депешу». Да Вам не читам даље.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам сад само рекао, значи изразио сам једну опрезност, покушао сам свима да обезбедим камеру. Ако сам то прошли пут рекао немам разлога да од тога одустанем. То ће се ионако утврдити. Значи, не могу се свега сетити. Знате, тешко је било наћи камеру у то време, требало ми је пет камера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми квалитет увиђаја у ратним условима ето интересује ме како је то било регулисано?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Школски гледано довољно је била једна белешка у бележници ако се добро сећам, значи прича професора и осталих ствари. Ми смо још више од тога урадили. Ја сам поносан професионално на своје људе који су успели да огроман број догађаја на том подручју за које смо били одговорни задокументујемо. Сигурно да има догађаја које нисмо успели. Сигурно да има лоше урађених, али без намере. Основни проблем. Ја бих молио само да не сметају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете мало тише молим вас?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Хвала. Основни проблем ја у рату, почетком рата имао сам проблем, ја бих увек могао да кажем једноставно нисмо имали пријаву где је. Значи, немате сарадњу цивилног становништва. Значи, проблем је било сазнање, не наше хтење или нехтење да учинимо увиђај, него албанско становништво које је представљало већину у једном моменту више није пријављивало. Други проблем је био

НАТО бомбардовање које је стално увиђајној екипи која је тамо требала да врши неки увиђај, претила над главом. Трећи проблем су били припадници ОВК који су водили са нама неку своју ајде «борбу» отимајући, односећи, чак су нам и са гробља откопавали покопана тела и рекао сам вам, моји људи нису били униформисани, веома тешко су се кретали. Значи, на послове, неке борбе на неком месту кад је требало извршити увиђај, није требало тим људима замерити ако нису претражили ширу околину и остало, него су учинили увиђај оно што су затекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, могло је и то да се догоди? Могло је рецимо да се догоди. Да ли је могло да се догоди да је постојало више чаура па управо због тих разлога које сте навели да нису стигли да евидентирају да постоје чауре? Да ли је то могли да се догоди?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Свакако. Свакако да је могло да се догоди. Значи, увиђај у ратним условима је по мени био успешан ако смо направили излазак, сагледали лице места, утврдили последице. Ако је било смртно страдалих њихове остатке, значи покопали на предвиђен начин, начинили нешто од, шири извештај прикупили имена сведока и то спремили за евентуално касније утврђивање шта се ту десило и остало. Сијасет тога су људи урадили, ризикујући, ја вам кажем ОВК је користила те противтенковске мине тако да су тада тај управо судија господин је страдао са мојим колегама управо зато што је ишао да изврши увиђај. Само зато. Било је случаја кад смо одустали од вршења увиђаја јер смо били под унакрсном ватром. Има случајева где смо отишли са припадницима ПЈП фактички под ватром да се изврши увиђај и да се извуку посмртни остаци Албанаца. Било је случајева, сад говорим о предратном кад смо овластили припаднике Мисије верификационе да нам они изврше крим. техничке радње на лицу места јер нисмо могли изаћи да извршимо увиђај и то постоји у нашој документацији. Значи, користили смо сваки начин да једноставно безбедносни догађај који смо сматрали интересантним региструјемо. Зато сматрам да смо учинили максимум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћу Вам ја још онако конкретније поставити питање. Рецимо, имате сазнање да у Сувој Реци постоје неки лешеви. Јави се том, јави се увиђајној екипи да би увиђајна екипа извршила увиђај. Тог дана кад се јави дежурна служба и сав онај пут како сте Ви објаснили, да ли то значи да одмах по сазнању Ви шаљете увиђајну екипу? Рецимо, у поподневним сатима је јављено, шта то значи за вас?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате шта, тада смо ми, значи, уопште није био проблем по подне или пре подне. Значи, рат је, функционишемо на дислокацији, екипа добија обавештење. Разлика од редовног мирнодопског значи неког понашања увиђајне екипе која исто то ради у мирнодобском, јесте што се врше припреме за одлазак. Већи је проблем

стићи на лице места безбедно, значи и остало. Значи, углавном шта раде моји сарадници, шефови и одсек у том моменту – он ојачава. Ви ћете имати пуно догађаја где имате 6 или 7 инспектора да су били присутни на неком увиђају. У ствари шта је у питању. Један инспектор је задужен за тај увиђај. Остали су њему придодати и због безбедности. Они га обезбеђују на путу до Суве Реке и сходно да су присутни на лицу места на неки начин учествују увиђају. Значи, имате на једном увиђају четири инспектора и једног крим. техничара. Ето тај моменат да вам објасним. Та тројица људи су у ствари отишли да помогну и да једноставно на лицу места пронађу те трагове, помогну око трагова што брже да се заврши, да престанемо да будемо мета ОВК и било сваком другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми одговорили конкретно на питање. Ја сам Вама рекла, значи у поподневним сатима добијете дојаву да су нађени лешеви. Шта радите? Да ли одмах у току дана шаљете екипу, да ли ваши људи излазе или наредног дана или како то иде? Значи, конкретно ме интересује.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ноћу, значи ако је по подне и увече, сад да причамо генерално, значи не вршимо увиђај него ћемо сутра ујутру изаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, одмах излазите?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Углавном одмах ако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, схватила сам.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И уз ове мере безбедности. То је само, значи то је једна ствар која задржава излазак. Значи, прво се организују мере безбедности па и са полицијом и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сам схватила. Ево сад рецимо опет један пример. Имамо овде 26. марта да се десило масовно убиство. Имамо исказе да је тог 26. марта било лешева у Сувој Реци, а имамо и извештај увиђајне екипе од 30. марта. Шта би то значило?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Поновите питање још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, искази и окривљених и појединих сведока су били овог типа: 25. марта је била нека акција, значи ја Вам говорим конкретно, да не идемо више хипотетички. 25. марта је била нека акција у Сувој Реци и већ 26. марта је изашла увиђајна екипа. Дакле, људи из Призрена су дошли да би обавили увиђај. То је рекао помоћник командира Јовановић Ненад. Онда имамо догађај 26. марта где командир Репановић Радојко извештава СУП у Призрену да постоје неки лешеви и то је известио негде у поподневним сатима, не може тачно да се определи које време је то било и каже после 2-3 дана је увиђајна екипа изашла на терен. Међутим, ми имамо конкретно да је увиђај био 30. марта. Да ли можете ту временску дистанцу да нам објасните зашто то није рецимо ако је 26-ог у

поподневним а објаснили сте претходно, ако је увече, да увече не врши се увиђај, зашто екипа одмах није изашла 27. марта?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја мислим да је тај случај који Ви сада објашњавате, није могао тако да се одвија. 26-30-ог, јел' тако ако се добро сећам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Су четири дана. Немам информацију да је толико каснило са вршењем увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам? Шта би то онда значило? Шта то за Вас значи ако је 26-ог марта?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја мислим да се ради о неком неспоразуму, разумете о неком неспоразуму у тим изјавама људи. Ја мислим да је увиђајна екипа која је 30-ог изашла на лице места могла бити обавештена 29-ог на пример. За мене је то логично. Све ово друго је нелогично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мојсић Николу знате, јел' тако, Гогић Љубишу, они су излазили, они су били у тој увиђајној екипи 30. марта. Да ли Вам је нешто познато, чисто ето да Вас подсетим, да ли имате неко сазнање, да ли имате сазнање, да ли су Вас известили да је било неких нагорелих лешева? Да ли уопште имате било какво сазнање везано за тај увиђај 30. марта?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Они извештавају свог шефа одсека. Њихов шеф одсека извештава мене, односно писмена која они састављају долазе обавезно код мене, значи на ауторизацију. Значи, тако да могу рећи да сам сигуран, не сећам се, али сигурно сам био обавештен на неки начин. А Гогић Љубиша, инспектор који је радио на крвним и сексуалним делектима и он је сигурно водио. Мојсић Никола није имао улогу у крим. полицији за вршење увиђаја. Он је крим. полицајац који ради на класичним делима крађе, значи није компетентан, али је тог момента био придодат сходно да је на неки начин учествовао и он је обухваћен у том извештају. Ја мислим да су они добили обавештење тога дана или дан раније и да су учинили то. Што се тиче догађаја од 26-ог, не бих могао то да коментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је уопште, да ли сте чули тог 25-ог да је била било каква акција? Ево видите ово је записник о увиђају, ово управо сад што сам Вам предочила, имамо све документовано, снимљене куће, снимљени лешеве и начелник, Ви сте потписали овде дана – начелник ОКП Милан Петровић, извештај дана 30. марта око 11,30 у Сувој Реци, у Миладина Поповића у дворишту куће НН власника пронађен је леш, па ради се о лешу женског пола. Да ли уопште се сећате тога?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Јел' то извештај о проналаску леша, јел' тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То је био устаљени образац који се у ратним дејствима, значи у ратним дејствима се таква врста извештаја сачињава. На левој страни би требао да буде обрађивач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овлашћена службена лица Софтић Бранислав и Љатифи Афим, али.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, они састављају тај извештај. На основу значи писмена која су саставили увиђајна екипа, значи и инспектори за потребе често пута су то у ствари НН лешеви. Значи, ми у оквиру службе имамо. Софтић Бранко и Љатифи Афим су били инспектори за потражну делатност. У том моменту имате НН леш, значи у неку руку то је НН лице које је смртно страдало, има потребе да се трага уопште за идентификацију тога лица. Зато то долази код инспектора за потражну делатност и кроз то се провлачи. Ја сам као начелник, значи ауторизовао тај извештај на десној страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте морали да га причитате, је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо у овом и звештају спомиње се и столарска радионица и то је све датум 30. марта. Зато сам се ја конкретно базирала на тај датум. Да ли Вам је уопште било познато, да ли Ви можете нешто ближе да нам саопштите везано за тај увиђај?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Толико је тога било, проток времена је учинио своје. Ја стварно не бих могао више сем да прочитам, па онда да коментаришем.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја се извињавам само председнице већа. У горњем левом углу који је датум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то извештај када је сачињен, а дана 30-ог. У извештају стоји. Немојте ме прекидати.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, не, хоћу око датума. То испада да је увиђај извршен све 30-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може ништа да испадне молим Вас. Увиђај је 30-ог марта. Како може да испадне?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А кад је сачињен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго кад је сачињен.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: То је прво кад је могао сведок да сазна за то кад је сачињен извештај, није могао пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште знате за неку акцију. То је извештај, ја сам Вам прецизирала кад је увиђај био, увиђај је био 30-ог марта. Ово су извештаји које сте Ви потписали, мислим ваљда правимо разлику шта је увиђај, записник о увиђају и извештај.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате шта, често пута у полицији и уопште у било којем послу, ја са у које људе имам поверење, а Ви сте ме

питали јел' сам прочитао. Знате шта, у време рата баш све се читало, а памтило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли Вам је познато и да ли је било тих случајева да су припадници Територијалне одбране били прикључени полицији?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Били прикључени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, евентуално ради неких?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не бих знао. Знам да су функционисали, да су били прикључени, не верујем да су сарађивали, постоји могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради попуњавања људства у полицији?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не. Ради попуњавања људства у полицији то постоје одређена правила и ја нисам компетентан али мислим да то иде другачије, не иде баш тако просто, али не бих могао више. Мислим да резервни састав, ако мислите попуна резервног састава, ту је доста реструктивно, одређени услови постоје, не може баш свако и тако даље. Мислим да то боље колеге из униформе могу да објасне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, Ви сте говорили код истражног судије о посебним јединицама полиције. У том временском периоду, дакле од објављивања бомбардовања, шта знате да нам кажете – Посебна јединица полиције, ко је то био, зашто су били на терену, шта се то дешавало, испричајте нам мало о томе? Ко је био командант? Који одред је био?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па Посебне јединице полиције су биле јединице полиције које су изведене из редовног састава полиције, одабрани људи са одређеним психофизичким способностима, одређених старосних доби и то је било битно. Значи, који су чинили те јединице које су биле предвиђене у том времену да се супротставе том нарастајућем тероризму тих припадника ОВК на терену. Код нас је била нишка нека јединица, не бих знао број којим је командовао господин Митровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Митровић, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате још некога? Да ли сте чули за 37. одред и 87?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Могуће да сам чуо, сад стварно не бих могао да тврдим нешто, проток времена је учинио своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете из тог периода да нам опишете Митровић Радослав како је изгледао?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Митровић Радослав? Ја знам господина маркантна личност, онако вишљи од мене, долазио је повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју униформу је носио? Да ли је носио чинове? Мало ближе неки опис?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Био је пуковник по чину, носио је униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја колико се сећам маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Требало је да је СМБ боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На глави да ли је нешто носио да ли се сећате?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Носио је капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта то значи «чегар»?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Чегар» шта значи, да ли сте чули?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, «чегар» је био позивни знак који је коришћен у том нишком одреду, колико се добро сећам, али немојте ме, нисам комуницирао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви одлазили можда на неке састанке у штаб који се налазио у Приштини?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте одлазили?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У штабу не, а на састанке сам на пример са одређеним старешина из МУП-а у Приштини у просторијама штаба, да. Значи, не у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули уопште да се спрема нека акција Посебне јединице полиције у том реону?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сува Река, не сам град Сува Река него околина?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Било је тих акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О некој великој тој акцији тих дана која се спремала и спроводила, да ли Ви то знате? Да ли сте чули?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мислите на антитерористичке акције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, како Ви кажете?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нисам тих дана. На које време мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, 24, 25, 26, 27. тај временски период?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули ништа о томе?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, нити у извештајима сам наишао на такве податке. Знате шта, након вршења тих антитерористичких акција углавном у извештајима су били обухваћени барем у неком пасусу, значи не у извештају, да је изведена антитерористичка акција на том подручју, али ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте говорили о тим јединицама Посебне јединице полиције, ако можете да дате неки одговор овог типа? Шта се

предузима у случају акције, како кажете антитерористичке, шта се предузима са цивилним становништвом? Дакле, ако би се спроводила акција у реону ОУП-а шта би требало у том случају предузети? Да ли можете Ви да дате тај одговор?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нисам компетентан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас питам да ли можете?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Могу Вам рећи да је сигурно заштита имовине и живота цивила остао, значи основни посао тих полицајаца, без обзира што су постали припадници ПЈП, мандат њихов се није променио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се ради са цивилним становништвом?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Апсолутно, да Вам кажем. Ако мислите конкретно на албанско цивилно становништво у Сувој Реци, оно је углавном било већ дислоцирано и колико је мени познато, ту је мало тога било и остало, тако да претпостављам да ако би била, претпостављам нека акција да би се водило рачуна да се они позову да се удаље са тог места. Значи, где се очекује да би се наишло на припадника ОВК и да би се евентуално дошло до окршаја. Ето тако бих ја то објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ближе не можете да нам дате неке податке, да ли знате где су били смештени, где је тај нишки одред био смештен у Сувој Реци, да ли уопште имате било какве податке?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У Сувој Реци нишки одред није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крушевац, припадници јединице полиције из Крушевца?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не. Ја знам пре рата, већ у рату, значи њихове локације смештаја као и моје локације смештаја су биле у неку руку, ајте да кажемо, нису биле толико јавне више, нисте ви могли на пример знати да је Милан Петровић сада смештен у неком објекту неког ресторана, него је мењата локација често, тако да не бих могао ту да вам помогнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате у том периоду где је била смештена Мисија ОЕБС? Да ли сте чули?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У том периоду не, а 1998.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1998. знате?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: 1998. је била у сваком граду и постоје извештаји где су били смештени. Значи, постоје извештаји посебно да смо ми били задужени за њихову неку безбедност, тако да смо сви били информисани. Значи, постоје у нашој документацији тачни и прецизни извештаји где су у којој кући били смештени па и на Суву Реку ако вас то посебно интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви долазили у Суву Реку у том временском периоду? Не 1998., већ 1999. године, март месец, фебруар, март да ли сте долазили?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нисте?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Није било потребе, био сам у Ораховцу, а у Сувој Реци баш и нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили о овом досијеу «КИМ».

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Још увек радим на тим пословима прикупљања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је још увек се прикупља материјал?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па сви смо били дужни да прикупимо тај материјал који смо изнели са Косова зато што је то било наређено. Сад још увек проналазимо и достављамо то што можемо прикупити из неких како су ко изнели ту документацију и остале ствари и то се шаље одређеним службама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу направити једну паузу од пола сата.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се настави са главним претресом након паузе ради одмора.

Настављено у 11,45 часова.

Да ли смо сви ту?

Констатује се да је приступио адв. Ненад Војновић.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ако дозволите, ја ћу за отприлике 20 минута морати да кренем због неке завршне речи доле па ће ме мењати колега Палибрк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни? Митровић је сагласан? Добро.

Господине Петровићу, да ли знате ко је био Вељко Раденовић?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Вељко Раденовић је био заменик командира полицијске станице у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у СУП-у Призрен постојала Посебна јединица полиције, вод, чега, одељење, како?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нешто је од тога постојало, да ли је чета или вод, стварно не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате о томе ништа?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не сећам се да ли је која формација била, како је формацијски било то и уређено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате за Суву Реку како је формацијски била уређена?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Тада нисам знао сем што сам имао нека посредна сазнања да је било припадника те јединице који су били исто из ОУП-а Суве Реке. Мислим то су лична нека запажања. Вероватно сам их видео у друштву са другим припадницима, условно названо Вељкове те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би могли нешто да кажете у вези неке те надређености, подређености, ко је коме ту био надређен? Рецимо, ако постоји Посебна јединица полиције као чета у оквиру СУП-а Призрен, ко би био командир те чете надређен, да ли то знате?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не бих знао ту, моја сазнања су веома скромна у том погледу. Ако желите ја ћу их изложити, али мислим да не бих могао да то експлицитно тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо, да сарађују заједно са Посебном јединицом полиције која је дошла на испомоћ, па рецимо да имају заједничку неку акцију, да ли знате ко би ту био надређен?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мислим да многи полицију сматрају ако она обуче СМБ униформу да они постају војска. У полицији то не функционише као у војсци и никад није функционисало нити може зато што прописи који регулишу и закони и наш рад и који су тада и у време рата постојали, постоји основна разлика што на пример наш припадник је ограничен оним чланом да не сме извршити наређење које представља кривично дело док код војника је то мало, како сам ја то разумео, другачије постављено тако да командовање и руковођење, додуше, ограничавам се да је то моје скромно у том погледу. Мислим да није баш тако функционисало. Мислим да јесу сарађивали, али а да ли су један другоме били надређени пре бих могао рећи да су сарађивали а не да су били, да је на пример Митар који је сигурно био по чину већи, није аутоматски био Вељко да је био под његовом командом. Не би се могло рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би се рекло?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У сталном неком, а у акцијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У акцијама, не у сталном сигурно, него у акцијама?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Сарађивали су сигурно то је оно што ја могу да тврдим, а да ли су били један, то њих питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате уопште, добро мада сте ми рекли да не бисте могли да дате тај одговор, али да ли Ви случајно знате, да ли сте чули рецимо командант који је дошао са својом Посебном јединицом полиције на испомоћ, да ли би могао да нареди рецимо командиру полиције да обави то и то?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Сама та чињеница да је он дошао на испомоћ, значи сами сте рекли, значи он је дошао на испомоћ. У полицији се руководи, а не командује на један други начин. Значи, сарадња постоји. Он мени није могао да нареди на пример. То могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо да су постојали губици на страни Посебне јединице полиције у реону ОУП-а Сува Река. Ко би требао да буде обавештен о томе – да ли команда при ОУП-у Сува Река или би требали ви да будете као СУП Призрен обавештени о томе, о тим губицима, дакле у реону ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У реону ОУП-а Сува Река морали би и ми и они да будемо обавештени. Значи, било би упутно и то се у ствари и дешавало, али није било мало случајева да је нас обавестио ОУП Сува Река који је дошао до сазнања или да смо ми обавестили ОУП Сува Река. Значи, функционисање у рату је много, много теже него овако кад ми сад причамо. Ја не знам да ли сам у стању да вам то објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једно питање бих Вам поставила. У случају да је вршен увиђај 26. марта 1999. године, у случају да је вршен увиђај, да је ваша екипа изашла на терен, да ли би то морало да буде негде задокументовано? Да ли постоји траг о томе?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Пазите, значи морало би. Зашто? Зато што пре поласка на увиђај, значи увиђајна екипа не зна да ли ће бити она вршиоц увиђаја, то зависи од судије. Значи, судија је опредељујућа скретница да ли ћемо одлучити да ли ће инспектор да обави или ће он изаћи или ће чак овластити судију из Суве Реке из општинског суда због економичности и осталих, пошто се дешавало да он врши. Значи, у тој ситуацији ниједан старешина полиције у целом ланцу нема јасну слику, једино судија. Чак дежурне службе имају спискове дежурне судије. Дешавало се да увиђајна екипа на терену на пример прими најаву за увиђај и замоли шефа смене да контактира дежурног судију јер није при телефону, шеф смене дежурне службе обави ту радњу са истражним судијом, упозна га са случајем и јави овоме да је по овлашћењу тога учиниће увиђај или да дође у просторије суда или објекат где је судија, моментално њега преузме и иду на увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кратко, дакле, 26. марта да је био увиђај да ли би то било негде забележено, постојао траг, записник, било шта?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Било би сигурно негде да је увиђајна екипа изашла на лице места остао би траг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Петровићу, да ли се сећате кад је Призрен први пут бомбардован? Вомбардовање је почело 24-ог, то претпостављам да сви знамо?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја мислим да је тога дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је тог дана бомбардован Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Или сутра увече. Значи, најкасније у року од 24 часа први објект је касарна била и објект смештаја, полицијски објект смештаја је баш страдао у касарни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У касарни? То сам хтео да Вас питам везано за тај објект. Да ли су Ваше екипше вршиле увиђај поводом бомбардовања тог објекта?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Јесу са многим што смо у том случају добили дозволу од војног органа сходно да наша надлежност унутар касарне и са редовног суда је била изузета у тој ситуацији. Добили смо дозволу зато што се наша МТС (материјалнотехничка средства) су унутра и наши припадници су страдали двојица, да извршимо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се Ви лично сећате тог увиђаја екипе? Претпостављам да се сећате, да би требало да се сећате јер је прво?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да прво и доста онако први пут смо се срели са тим стварима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли Ви лично били тамо на лицу места приликом вршења увиђаја?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам био до касарне те ноћи а на увиђају сам само обишао и једноставно препустио даљи рад. Значи, ја нисам вршио увиђај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате ко је вршио увиђај од ваших људи?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја мислим да сам тога дана укључио шефа крим. технике и послао најјачу екипу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је то?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То је Мирко Вујичић, чини ми се од крим. техничара а од инспектора мислим да су били Мустафи Елез и сви остали. Нисам сигуран. Значи, не могу да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте били увече када је?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Увече и преко дана сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Објекат погођен и кажете преко дана, сутрадан?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да обишао сам само.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се то сутрадан, да ли се евентуално сећате јесте ли тамо видели Митровића?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Чини ми се да јесам, да смо се срели али да нисмо контактирали. Нисам сигуран јер његов објекат је логично ми је да сам га срео више него мало ту, али чини ми се да јесам, нисам сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још нешто да се надовежемо.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Његови људи су страдали и логично је да буду ту, јер то је био тежак период.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да се надовежем само на ово што малопре колегиница рече. Да ли је тај увиђај вршио судија, да ли је истражни судија био на том увиђају или само ваши људи?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Кад бих имао те списе и предмете, стварно не бих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То би требао бити неко из Призрена, Скендери?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Претпостављам да вам је важно, то не бих желео да лицитирам. Онда би био, знате код тих случајева, Окружни истражни судија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је Скендери био, јел' тако?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Југослав Скендери у свим случајевима и евентуално Добривоје Перић, окружни јавни тужилац. Значи, то су два човека исто с којима смо ми сарађивали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е добро. И у таквој ситуацији када је дежурни истражни судија на увиђају ту су и ваши припадници, ту су и ваши људи?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, истражни судија је шеф параде, ајде тако да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је. Ја сам вршио увиђаје 10 година и увек је тако било. Да ли тада остаје трага код вас, код ваших људи иако истражни судија врши увиђај и сачиниће записник о увиђају да ли тада код ваших људи, инспектора, крим. техничара који су на увиђају да ли остају писмени извештаји и трагови о томе шта су радили том приликом?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, сачињава се извештај с тим што ми тад не сачињавамо записник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Записник или неке друге ствари?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Углавном чекамо да судија то сачини да не бисмо дошли у неку да видимо шта је то он и забележио и шта је квалификација и кад смо ми мање стручнији од њега у неку руку и у свакој ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте пред паузу досије «КИМ»?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И оно што сам прочитао у истрази, јесте ли Ви били један од главних ко је био задужен за досије «КИМ» или?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам био да, могло би се тако рећи иако то тако код нас не функционише, али јесам био човек који је први почео да ради на томе и који је поставио неке ствари. Да појасним?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ћу Вас питати. Можете да појасните а могу и да Вас питам, како Вам је лакше?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Значи, кратко и јасно 2000. године сам позван од начелника ресора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само имена нам дајте.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Начелника ресора Сретена Лукића и дат ми је задатак да суд дислоцирамо, извучемо, ми смо тако звали, документацију са Косова, објединим, прикупим, класификујем по оним стандардима крим. полиције пред истражног тог нашег поступка и учиним, значи корисном за неке даље радње истражне, предистражне и остало. Ја сам по том овлашћењу одмах окупио једну групу људи наших радника и ангажовао одређени број радника по истуреним командним местима СУП-ова са Косова и то смо учинили. У наредном периоду досије «КИМ» је нарастао и дан-данас се допуњава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у том тренутку 2000. године кад сте добили тај задатак од Сретена Лукића знали за догађај у Сувој Реци од 26. марта 1999. године?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Тад су моја сазнања и постала, значи онако како да кажем, изворна јер сам био у прилици да читам и анализирам оптужницу која је већ била објављена против покојног Слободана Милошевића и у њему је био тај случај. У вези тог случаја сам ја онда касније затражио изјашњење за сваки тај случај, значи затражио сам изјашњење од руководиоца СУП-ова са Косова каква сазнања и шта имају о конкретним догађајима који су поменути у оптужници и тако сам ушао у суштину тог догађаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам разумео, оптужница против Слободана Милошевића је била нека водилја онеме што ћете Ви радити?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не. О сазнању догађаја у Сувој Реци, не водиља оно што су радили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли могу сада да Вас питам шта сте то сазнали о догађају у Сувој Реци везано за досије «КИМ»?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Неспорно је било да је догађај се догодио. Дошао сам до сазнања на основу мојег неког полицијског истраживања да догађај као сам догађај уопште није био пријављен ни регистрован кроз евиденције које су биле на располагању, значи које су биле извучене из ОУП-а. У контактима са људима са којима сам ја тада контактирао, значи нисам могао доћи до одређених података. Праћење, пошто смо радили та истраживања, ја сам уједно и пратио шта се то дешавало на суђењу Слободану Милошевићу. Дошли смо до сведочења оних жена које су сведочиле и онда смо полако тако сазнавали неке појединости, али то ипак није било довољно за неко откривање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким сте од наших људи разговарали, па они о томе нису знали то што сте малопре поменули и рекли сте разговали сте са начелницима или командирима?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Тада је био начелник СУП-а Ђуришић Милан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког СУП-а?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: СУП-а Призрен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: СУП-а Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да. Са њим сам разговарао и разговарао сам са својим шефом одсека Милосављевић Миливојем који је био укључен у СУП Призрен и то би били за мене компетентни људи у том времену који су требали да се изјасне у погледу не само тог случаја Бериша, то је било за подручје СУП-а Призрен је било више случајева који су били карактеристични као злочини који су се десили од снага безбедности Србије над косовским Албанцима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли мислите ту на случај Пусто Село?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мислим и на случај Пусто Село, на случај Бела Црква, колико се сећам Круша и остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли се сећате, рецимо Пусто Село и Сува Река који су то датуми, да ли се ту нешто поклапа?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мени се чини да је Пусто Село касније по неким датумима који су поменути у опису тих догађаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Касније, много касније, месец дана или два-три дана касније?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не бих могао без документације.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није важно.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нисам ни ово сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли можда утврдили неко поклапање, неку законитост у поступању полиције и у Пустом Селу и у Сувој Реци или да Вас питам како је откривено оно што се догодило у Пустом Селу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо како је откривено што се догодило у Пустом Селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, нема везе верујте ми, само је у питању Сува Река, него питам – да ли је полиција дошла, дежурна служба, пријавио СУП-у Призрен да је дошло до догађаја у Пустом Селу или је исто то скривано па након тога што су објављени снимци сателита или других неких? Да ли ме разумете?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, па све је испричао па да одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакако одговорите?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ни у једном случају након антитерористичких акција, то стоји ми нисмо имали пријаву цивилних жртава, нама нико није пријављивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али да ли су учесници, да кажем са српске стране, они који су учествовали у тим сукобима са антитерористичким јединицама након повратка у базу пријавили да се десило то и то па тамо има тела која треба склонити.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Било је и таквих случајева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад Вас ја питам да ли је то случај и за Пусто Село?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У случају Пустог Села је карактеристично да је нама једна јединица ПЈП-а омогућила да извршимо увиђај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И накнадно, али и сазнање, само Вас питам за сазнање?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: А сазнање је ишло овако: Сазнање је након појаве одређених скица и фотографија на интернет сајту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А чији је тај сајт био?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Еуро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, није наш, није српска полиција?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Није. Штаб МУП-а је наложио да се истраже тај случај и случај у Избици, ја сам предузео све. То је била територија до које је тешко било доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону молим Вас.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Уз помоћ те јединице, Посебне јединице полиције ми смо успели да се пробијемо до лице места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А после колико дана је то изашло на сајту од догађаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо више о томе. Поставите питања молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ево још пар питања и враћам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сад битно то колико дана је изашло на сајту?
Само реците због чега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате зашто је битно? Да ли је то било истог дана,
сутра, после пет дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте још на то питање одговорите?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Углавном значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Касније?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Значи, наша сазнања су била увек
отежена, ми смо увек касније сазнавали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да то није изашло на интернету да
ви о томе исто не би знали као што нисте знали о Сувој Реци?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Противим се овоме, јер даје закључак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, ако ја реагујем немојте Ви
упадати заједно са мном, молим Вас. Па не можете да чујете кад толико
вичете, сигурно да не можете да ме чујете. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је било питање. Да ли то значи да исто није
било пријаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да ли то значи, питање не може тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ли то да није било пријаве учесника тог
догађаја са стране српске полиције да се нешто догодило у Пустом Селу то
је било питање?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ако бисте негде око 360 догађаја
безбедносних догађаја са смртном последицом је у том периоду
регистровано на подручју СУП-а Призрен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који период само?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ратни период, причамо о ратном периоду.
Значи, 360 и нешто. Ако бисте узели досије «А» за СУП Призрен који је у
досијеу «КИМ» видели бисте да немамо, кад кажем знате шта овако
поступа, немамо пријаву цивилних жртава. Значи, то значи да неутрални
цивил ниједан није дошао код нас и пријавио, али видећете на пример
случајеве где смо ми дошли до сазнања или припадници ПЈП су нам
дојавили да је дошло до страдања цивила у неким околностима. Има један
карактеристичан случај где је начелник ОУП-а чини ми се баш Сува Река,
истраживао у једном бунару смо пронашли, откопавали га док нисмо
пронашли 6 страдалих Албанаца и то смо задокументовали и остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам разумео. Ако смем ја да изведем закључак
да о овом догађају ниједан припадник ПЈП нити полиције Србије није
поднео пријаву и вас обавестио да има тела, којих је, колико знам око
стотинак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо схватили.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То је мени нелогично ако смо регистровали случај са 100 смртно страдалих зашто не бисмо регистровали случај са 30.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није нелогично зато што сте то сазнали преко интернета, а ово Сува Река се није сазнала преко интернета, то је одговор, то је логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете питање молим Вас, немојте одговарати шта је логично а шта није логично?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Идем даље. Прочитао сам у Вашем сведочењу пред истражним судијом па Вас ја зато питам поново ко је користио тај досије "КИМ" од лица која нису у полицији?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Коришћење је регулисано, документацију из досијеа "КИМ" преко користио је Међународни кривични суд у Хагу, користио је овај суд, користили су одбране оптужених.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чини ми се да је у Вашем исказу код истражног судије највише времена посвећено том коришћењу од стране одбране Милошевића?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Можда је такво било питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви постављате и одговарате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ја Вас питам, ево отворено ћу да Вас питам. Да ли је од онога који Вам је наложио да формирате досије "КИМ" од Сретена Лукића или неког њему блиског или касније неког, наложено да се нешто из тог досије што не би одговарало нама, да кажем нашој страни, да се то склони?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, да ли сте имали неки налог да се нешто склони из тог досијеа?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Од Сретена Лукића не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од неког другог?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не. Апсолутно, од Сретена Лукића рећи ћу вам једну ствар. Он јесте био оптужен и он је оптужен, али никакав на мене није вршио нити притисак нити ми се мешао. Ја сам био фактички, и ако постоји нека грешка у том досијеу онда сам само ја одговоран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте разговарали са неким начелником или командиром из Суве Реке, обзиром да се то десило у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, рекао сам начелнику СУП-а Призрен, нисам имао потребе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад морам да Вас питам. Како објашњавате да се у сред бела дана, задржаћу се само на 26-ти, нећу говорити о 22-ом, 25-ом, него оно што је предмет оптужнице то 26-ти – 48 људи је овде наведено у оптужници да је убијено тог дана у сред бела дана, то траје неколико сати,

то по изјавама сведока траје од ујутру, до поподневних раних часова сигурно, наставља се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од поднева у 12 сати па траје до 2-3 сата. Молим Вас само поставите питање – како објашњава шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да су та тела утоварена у камион, то су били сведоци који су тела утоваривали, да су тела одвежена на стрелиште у Призрену, да су тамо претоварена?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас, прво питање траје 20 минута и произвољно, нигде нема да су тела одвежена на стрелиште у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно је везано за оптужницу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није тачно да су тела одвежена на стралиште у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објашњавате, да се све то догодило? Ја морам да скратим мало, како објашњавате да тај догађај нигде није евидентиран, да ништа Вама није познато, да никакве информације о томе немате? Немојте тако упадати, не можете тако разговарати, молим Вас госпођо Кандић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па немојте госпођу Кандић опомињати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви сада упадати, ја спроводим овде ред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што они увек успеју да прекину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли молим Вас одговорити на ово питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам завршио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам завршила, на моје питање одговорите само, то је то везано за то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али није крај, значи има наставак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На први део нека одговори. Можда заборавите други део.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Кад би били у прилици да ја вама објасним да је ОУП Сува Река и његови припадници су контролисали само ту зграду и саобраћајницу и да је фактички Сува Река био Бејрут са једном демаркационом линијом између дела који су контролисали ОВК и овамо који су службу контролисали, кад би видели ту зграду опасану са цаковима, значи није постојала реална могућност да се као у мирнодопским условима дође до сазнања шта се дешава на неком месту даље него.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре Вас је суд питао.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И ту се нон стоп пуцало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре Вас је судија председник већа питала да ли сте икада били у Сувој Реци, рекли сте нисте. Како знате да је тамо био Бејрут и да је зграда опасана? Чак ни команда, ни људи који су

командовали и руководили ОУП-ом Сува Река о томе нам нису тако причали да је то био Бејрут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате, да поједноставимо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто сад уводите нешто што није тачно?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Чини ми се да сам рекао да када бисте видели слике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видели смо слике.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Али ја сам рекао када бисте видели слике мислим да то довољно вас асоцира да сам ја гледао на фотографијама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Вас пажљиво слушао, Ви сте се определили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте молим Вас да одговори. Одговорите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Кажем оно што сам рекао, ја знам Ви сте прецизни, али дозволите да ја будем прецизан. И значи, да је подељен град и да су мало контролисали, то су значи, ја сам у почетку овог сведочења рекао да на основу моје анализе и схватања је ОВК контролисала 35% територије, а 65% је увек могла да стави под контролу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте о територији Призрена.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Значи, били су витални, толико витални као оружана формација да су могли кад год су хтели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али нисте одговорили на питање. Како објашњавате да се то десило а да о томе нико ништа не зна?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, Ви сте ме питали како сад, ја сам одговорио како објашњавам то да нисам био у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то сте објаснили.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам то, мени се чини, одговорио вама, а могу вам на ово сад одговорити, вероватно сам пропустио, поновити само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је могуће да апсолутно о томе се ништа није знало тог дана, тих дана о том догађају?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам тада рекао једно објашњење које ми је било најприродније да је, не негирам, на основу свега онога што сам ја истраживао, не негирам постојање, пошто је утврђено постојање тог случаја и нажалост толиког броја жртава, али очигледно да је то учинила неформална нека група, или једница отргнута ван ланца команде и урадила по свему судећи на основу сведочења до којих сам ја онако био у прилици да се упознам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево ја ћу да Вас питам. На основу којих сведочења, којих људи сте дошли до сазнања да је то урадила неформална група?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: До закључка, не сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Анализом, он је објаснио то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чијих сведочења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бавио се досијеом.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Пратио сведочење оне госпође која је сведочила у процесу против пок. Слободана Милошевића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Госпођа Ширета.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не сећам се, давно је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та што је преживела, о њој причамо?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али она тамо помиње имена и презимена полицајаца?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел' може да одговори без прекидања на једно питање или ће стално да буде упадање и прекидање сведока у излагању а ми никако да чујемо одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви стално упадате.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перманентно упадате.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел' можемо да исконтролишемо тужиоца да не ради то што ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, сачекајте нека одговори, видите да заборави на први део питања, одговара Вам други.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да се нас двојица врло добро разумемо, Ви ћете ме опоменути али ето ја морам да одговорим, тешко да ћете ви икад контролисати тужиоца. Мислим, ето извините али тешко да ћете то успети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, па не можете. Ви реметите ред у судници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците то јавно, упалите микрофон па реците то јавно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас ја не дозвољавам, ја не дозвољавам, господине Петронијевићу не можете се тако обраћати тужиоцу. Да ли сте тражили реч? Немојте тако молим Вас. Ја као председник већа водим рачуна о реду у овој судници и не дозвољавам овакво поступање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дајте ми реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не дам Вам сад реч. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Подсетите ме шта сам питао.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Како сам то закључио. Видите, кад се неко бави, ја се посебно бавим тим албанским тероризмом, значи ето чисто задњих 7-8 година, значи у неку руку дошао сам и пратио сам то суђење, сведочење, читао у штампи о овом процесу и тако закључио једну ствар. Моја сазнања о припадницима и о активностима ОВК на том подручју

дошло је до тога да долазимо до неких закључака која сам хтео да поделим са вама, али очигледно боље је да се уздржимо од тих ствари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ето ја ћу вам само рећи да та госпођа, ако смо на исту мислили, госпођа Ширета која је преживела тај масакар, да је она у неким ситуацијама говорила о именима и презименима људи од којих су овде на оптуженичкој клупи, а неки од њих су из неког резервног састава полиције. Значи, нису неформалне групе него су људи који су припадали полицији Суве Реке бар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сад је питање, враћам се опет, на основу ког, да ли постоји неки други исказ неког сведока, учесника, на основу кога сте Ви закључили да се ради о неформалној групи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако рекао. То је његов закључак. Није он рекао на основу исказа појединих, него је рекао то је закључак.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Или рекао сам да је то урадила неформална нека група. Знате кад имате тероризам албански кога подржава цео тај месни народ, онда се код Срба који су у мањини прво јавља страх, па после мржња и на крају бес и спремност на обмазду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све то разумем.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То сам закључио да може да буде да је нека неформална група где су можда неформално били припадници неког редовног састава или отргнута јединица ван ланца командовања, значи полиције или војске или територијалне одбране која је учинила. Ја сам само дошао до закључка да је догађај и у циљу тог сазнања о тим догађајима. Значи, ми можемо отворити досије "КИМ", погледати све то и једноставно транспарентно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чак и да је тако, чак и да је ово извршила неформална или нека отргнута јединица.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ван ланца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ван ланца. Шта је дужност оних који држе власт или се труде да остане тај јавни ред и мир, да грађани живе безбедно, говорим о полицији Суве Реке и оних који су, шта они треба да ураде, како је могуће да иако је нека отргнута јединица или нека неформална група то урадила да нико о томе не зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, не можете тако питање. Ако у том моменту, тог дана немају сазнања да је уопште нешто тог типа да се догодило у Сувој Реци, то масовно убиство. Дакле, не може да каже шта би они требало да предузму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја не питам за Призрен, ја питам за командира у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја конкретно говорим. Командир нема то сазнање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд знате да нема?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да нема, Ви морате да прихватите тако. Командир каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево имамо његове припаднике који кажу да имају сазнања. Е сад Вас ја питам као некога ко је озбиљан и ко се труди да нам то објасни, ја то потпуно разумем и драго ми је због тога. Како Ви тумачите да тај који је надлежан за то ништа не предузима и до објављивања оптужнице против Слбодана Милошевића се ништа не зна?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Приговарам молим вас на постављено пре па Ви одлучите. Прво, нетачно је интерпретирана одбрана окр. Репановића, који је рекао увече кад се нашао тамо где се нашао испод дрвета колико се сећам, чуо да је нешто било да је било жртва и да је о томе обавестио дежурну службу Призрена, да ли исто вече, да ли сутрадан. Значи, брани се да је обавестио, а не да није обавестио. Према томе, овакво питање је недозвољено јер нетачно се интерпретира одбрана једног од окривљених овде који је рекао да је пријавио. Према томе, нетачно је и зато сматрам да не сме да се да одговор на такво питање које је недозвољено. Значи, питање мора да садржи тачне констатације да би се одговорило, а ово што тужилац износи то је нетачно. Значи, нетачна интерпретација одбране овде једног од окривљених који каже јесам пријавио, као старешина чуо сам и пријавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријавио је случај на Рештанском путу, то је пријавио. Изволите реците, Ви сте хтели нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да објасним о чему се ради. Ја бих се сложио са тим да је одбрана свих окривљених иста, али имамо колико имамо окривљених толико имамо различитих одбрана. Једна од верзија је та да нико ништа није сазнао, да су чули тек из новина. Одлично, нама ово утврђивање истине потпуно одговара да је варијанта да нико ништа није знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати, то није све за сведока. Поставите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је сад ту затајио у сваком од тих случаја?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас председнице да забраните одговор на питање јер Репановић као одговорно лице ОУП-а је изјавио то што је изјавио и не може овако да се интерпретира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па презентирано је сведоку, нећемо два пута да се понављамо. Молим Вас седите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па Ви дозвољавате одговор на питање које је недозвољено.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Моје неко схватање сада јесте да је Репановић обавестио, да је дежурна служба која је примила сутрадан

обавештење обавестила да је увиђајна екипа отишла а да је у међувремену неко то пореметио лице места. Да може и тако да буде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али би Ви онда знали, онда би Ви о томе као неко ко шаље увиђајну екипу Ви би о томе знали да се то десило, али Ви сте сазнали тек кад је објављена оптужница?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам се на почетку мог сведочења тужиоче, оградио да квалитет увиђаја који је вршен на лицу места, ја Вас поново упозоравам кад-год разговарамо о томе, Ви нисте били доле, Ви не знате како је било оперативцима и да ли су они били спремни да нађу 4, 5, 6 лешева, немају сазнања за масовно да даље ризикују живот и обилазе ту локацију у ширем кругу или залазе у подруме где може бити заостала нека бомба или улазе у куће које су нагореле и могу да се сруше. Нажалост нико није имао, нисмо смели толико, нисмо били опремљени прво да то све постигинемо. Ја мислим да смо довољно постигли. А друга ствар. Морате прихватити да одређени људи у таквим нарушеном радном окружењу, значи радно окружење тих оперативаца је било нарушено тотално, не функционишу добро. Не можемо сви да функционишемо како треба па ни господин командир, све је нарушено. Он је трпео свакодневне оружане нападе снајперске, то знам изворно, регистровани су. Његова брига је била како извући живу главу из свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад конкретно ћу Вам ја предочити. Господин Репановић је био саслушан овде 03. октобра 2006. године. Он је рекао да је 26-ог имао сазнања, јављено му је да постоје неколико лешева – 7, 8 лешева да постоје на Рештанском путу. Он је Вас одмах, не Вас конкретно него је одмах обавестио СУП Призрен да би се извршио увиђај и он каже није било могуће да се дође тог 26-ог, обзиром да је то већ било поподне што значи, каже, да је дошао неких од наредних дана – сутра или прекосутра, а ми овде имамо записнике о увиђају где стоји да је увиђајна екипа била 30. марта.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Моји ресорси у погледу вршења увиђаја, што ме нисте питали, а морам сад да се изјасним су исто били ограничени. Значи, у мају месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У марту.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не, у мају месецу. Само једну чињеницу да вам предочим. У мају месецу сам ја затражио од МУП-а, од генерала Илића и добио још два човека управо по тој линији рада. Значи, то доказује да је број случајева нарастао, стално очекивало се и још више и ми једино што смо могли учинити. Значи, ја сам се оградио. Квалификовани за ту врсту увиђаја крим. полицајаца је било у одељењу моме свега четворо, колико се ја добро сећам. То је било за целу територију, значи са смртним последицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, јако широко описујете, ја Вам конкретно поставим питање, Ви мало идете у ширину. Значи, Ви сте претходно још док сам на почетку, док сам Вам постављала питања Ви сте то дицидирано одговорили да је рецимо тог дана да сте Ви били обавештени ако је у поподневним часовима Вам јављено не бисте дошли увече него бисте дошли сутрадан, то сте децидирано рекли. Дакле, то смо разјаснили.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате шта, ја јесам то рекао. Ја се нисам посебно припремао за ово сведочење, ја ово сведочим онако што се каже ако ме питате јер ја сам можда рекао, али овим желим да мало још то појасним. Значи, ако би се појавио проблем, ја не желим сада да моја тврдња буде експлицитна јер можете од мојих људи и сазнати. Знате шта, путовати из Призрена до Суве Реке је исто било тешко. Значи, увиђајна екипа је требала отићи доле, можда тога дана није могла. Ја само хоћу да објасним да можда та разлика од 3, 4 дана је била условљена неким безбедносним проблемом или количином увиђаја, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу се вратити опет на. Десило се убиство у пицерији у центру града Суве Реке у Тржном центру. Ко сме и по чијој дозволи да тела помери?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да ли можете то питање још мало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По редовном току ствари ко би?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У редовном току ствари само истражни судија или значи крим. полицајац кога је он овластио, нико други.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи кад неко без одобрења истражног судије неко ко је директор болнице, кажу и главни човек у граду, организује камион, налазе се камиони, проналазе се деца од 14 година, утоварили су та тела и то се вози за Призрен. Какво је то дело, шта је то из угла професионалца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су искази сведока који објашњавају како и шта је било. Значи, питање је у том смислу шта би то значило? Имамо исказе сведока. Изволите?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: (бранилац прво-опт. Митровића) – Имам примедбу на тужичево питање и пошто ми претходно нисте дозволили уједно дајем примедбу на већину питања која је господин тужилац поставио на данашњем претресу овом сведоку. Питања у себи садрже 90% одговора, констатација чињеница, а не предочавања доказа које смо ми већ извели на главном претресу. Таква врста постављања питања не постоји чак ни у ЗКП-у, па немојте из тога извлачити закључак да су дозвољена. Она се не могу назвати ни капциозним ни сугестивним. Ово је једноставно на једном нивоу разговора који није примерен одредбама ЗКП-а и главном претресу. Ја Вас молим да тужиоцу не дозволите да овде одузима и ваше време и наше време и да нас удаљава од теме хипотетичким питањима шта

би било кад би било. Ми овде имамо чињенице и овде истражујемо један догађај. Ако се истражује неки други догађај, неко друго кривично дело, ја Вас молим нек позове сведока, има овлашћења по ЗКП-у, не би требало о томе да га поучавам, нека зове сведока данас присутног па нека обави са њим разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Дакле, да ли сте ме разумели? Ја сам Вам сад предочила имамо током доказног поступка јако много саслушаних сведока. Неки од сведока су нам изјавили, значи десило се што се десило у пицерији у Сувој Реци, да је био организован утовар лешева, били су камиони – то су поједини сведоци рекли, да су били камиони, да су товарени лешеве, да је била цивилна заштита, дакле читав један систем је био укључен, да изведем такав закључак, да се изврши утовар лешева и камион је отишао где је отишао у непознатом правцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Призрен на стрелиште, није непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, питање је: Како је могуће, како би Ви прокоментарисали све ово рецимо да се догодило а да то нико од припадника, од тог руководства, руководећег кадра Сува Река не зна?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја објашњење немам. Сам догађај мислим да је највише штетио управо, мислим није био у интересу. Манипулација са лешевима није била у интересу нашем. Кад кажем нашем, мислим на полицију, мислим на уопште наш састав. Тако смо наш став о томе да манипулација са лешевима није, барем ја и сарадници са којима сам радио, су показали у случају Пустог Села и осталих случајева где смо задokumentовали и оставили не ценећи ко је учинио то. Знате шта, једно убиство овде се деси у Београду па треба више месеци да се расветли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушавам да Вас разумем, али Вас не разумем. Конкретно сам Вас питала како то објашњавате?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате објашњење?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Односно, ево питање је било, ако се то ради без дозволе истражног судије, да ли је то противзаконито?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, дајте тужиоче молим Вас. Како да ли је противзаконито? То је ноторно нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ми смо управо овде зато што се нешто противзаконито догодило, зато то радимо две године. Наравно и потпуно се слажем да је ово манипулација бесмислена, али док не добијем одговор ништа се не подразумева судија и ништа није смешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имамо изјаве сведока који кажу да је редовни састав полиције на улазу и излазу из Суве Реке према Призрену имао кажу не пункт него патролу која је заустављала свакога ко ту пролази. Сад Вас

питама као искусног полицајца, ако смо ово утврдили пре тога да је тај камион напуњен, да је кренуо према Призрену, како сад објашњавате даље ако ово прво није знао. Редовна полиција види тај камион са телима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако види, ако види молим Вас. Нико није рекао да је видео. Немојте тако постављати питања. Молим вас кад ја реагујем немојте, сачекајте. Дакле, нико није рекао да је видео да је то камион са лешевима, нико то није рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, повлачим питање. Идем даље. У Призрену се сад дешава следеће – да ти лешеве буду сахрањени, после неког времена откопани, натоварени у други камион и превезени делом у Батајницу оно што знамо, а делом ко зна где. Како је то могуће и шта је то сад?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То је исто бесмислена манипулација са лешевима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је она дозвољена, законита?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нећете ваљда рећи законита је. Немојте тако питања. Стварно тужиоче, па наравно да није законита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи да није законита. Онда немам разлога да Вас питам. Одлично. Ја више немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (пуномоћник оштећених) – Интересује ме у мирнодопском периоду ово пре бомбардовања је ли могло да се деси да неко убије, Србин рецимо да убије жену а да се то не зна, у Сувој Реци а да ви не знате у Призрену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мирнодопско?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да се деси убиство неко, убиство неко у Сувој Реци, а да Ви не знате, али пре бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја не знам, ја можда да не знам али начелник ОУП-а и људи који су тамо радили сигурно су знали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А како ово да се не зна?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Како ово.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли, само да Вас подсетим, Ви сте рекли да сте се трудили, само да Вам кажем. Ви сте рекли да сте се трудили да у ратном периоду задржите достојанство те радње увиђаја, па сте рекли да ми имамо шта треба, то је шта се догодило – да ли је било мртвих, ко је ово. Значи, имали сте то у оквиру тога како да се не зна, ипак је 48 људи. У оквиру тог Вашег минимума за вршење увиђаја у ратним условима.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То ја сматрам својим прихватање као грешку и своју, пошто нисам у том времену сазнао, а да сам сазнао верујте ми да не би то остало тако као што је Пусто Село, ја сам руководио увиђај у Пустом Селу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На питање тужиоца, Ви сте дали једно по мом мишљењу, онако рекли сте да сте Ви закључили да је то неформална група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или неформална група?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро и једно и друго, свеједно.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Није свеједно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па добро, то је јединица, ево слажем се. Дакле, да је неформална група или отргнута јединица али сте то закључили, када кажете да сте закључили морате имати премисе. Нисте рекли то је моја претпоставка него је то Ваш закључак, а закључак је јачи. Значи, основно је тужилац питао на основу којих премиса сте извели тај закључак, то је логичко правило?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па знате, једна од тих ствари јесу на лицу места у свему овоме се помињу, помињу се територијална одбрана, помињу се одређени полицајци и одређени цивили. Значи, никако ми то не делује као нешто организовано. Значи, на лицу места ја колико сам истраживао полицијски, ја не улазим, ви сте компетентнији од мене. Значи, у једном локалу, приземном, подрумском, у једном догађају сведоци тврде да су били присутни и директор неке болнице. Ја не знам у ком својству. Значи, одједном налазите пуно људи који никако не можете ни по ком правилу, закону да увежете да су они.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али помињу се и неки други људи. Добро, није само директор болнице, није ни важно.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ако бих имао као Ви написмено ја бих знао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није важно. Како може та, ако је то.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Онда би то била неформална.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ако би прихватили тај Ваш закључак.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Немојте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, кажем за тренутак, за потребе мог будућег питања ако прихватимо то да је то била неформална група или да је била део отргнуте јединице како они могу.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не део отргнуте, отргнута јединица, ван ланца команде.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ван команде? Ако су те две групације, како сте их Ви означили, ако су оне ту извршиле, како онда могу они, могу да побију људе тамо негде то могу, а како могу да спрече полицајце из Суве Реке да вас обавесте да се то догодило, којим механизмом?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нисам ја закључивао да су они спречили. То нисам рекао. То је Ваш закључак.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па добро јесте.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То је Ваш закључак. Ја мислим да чак Ви имате неке податке да је господин Репановић обавестио о неким лешевима на неком месту у том времену. Можда се ради о том догађају.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да је обавестио, али Ви кажете да није. Репановић каже да је обавестио.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја не кажем ништа, ја само користим то што је неко рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, тако је рекао.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Онда ја сам само наградио то његово и рекао да постоји могућност да је он обавестио док смо ми дошли на лице места неко је пореметио лице места и онда се то. Јел' то одговор довољан?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро. Ако раде ти неки плачкаши неке банде?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Било је и тога.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, то ако они раде али они не могу да утичу на проток информација између вас. Да Вас питам, Ви сте рекли колико сам ја схватио, да је Лукић Вас одредио, био је начелник 2000. године, јел' кад је дошао ДОС на власт, јел'?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је био начелник Ресора јавне безбедности и он је Вас одредио да будете за тај досије "КИМ", јел' тако, да радите на том досијеу "КИМ"?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Досије "КИМ" тада није био да прикупим ту документацију јер ја сам крстио у досије "КИМ" и тако даље.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је он био за време бомбардовања Лукић?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Руководилац штаба.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте ли имали, да ли је имао наредбодавну функцију у односу на вас, на полицију?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Он је био руководилац штаба који није имао наредбодавну. Он је руководио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петровићу, само према микрофону се.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Он је руководио, знате како ја то разумем улогу штаба. Штаб сходно да није имао на пример овлашћење да нас кажњава Лукић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро и какав је имао?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Чекајте да вам објасним, па не могу половично да вам објасним.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али многи људи су рекли штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу, нека заврши.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знам, али сад прича.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Он је руководио спроводећи мере координације, а не командујући. Немате у полицији као у војсци командовање, не може да се спроведе, не може милитаризација полиције можда покуша ко год хоће. Она функционише по неким правилима другачијим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде сам ја чуо или сам погрешно разумео, чуо сам да је он неки врх хијерархије полицијске, тако сам разумео.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Он је био за координирање и спроводио је мере координације. Кад остајем на томе онда тврдим да Лукић није на пример могао мене да казни ако ја неку меру која је била планирана нисам спровео, него је мене могао да казни само мој начелник СУП-а.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је ли могао да нареди?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Начелник управе генерал Илић у Београду.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је ли могао да нареди неку меру?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, он није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није могао ништа, само је седео?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не. Имате његова упутства, његове захтеве, значи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али шта је штаб? Ја не знам шта је штаб? Штаб је нешто што командује.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате шта? Ја да вам кажем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Одговара нешто што га ја не питам.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Што сте Ви незгодне воље то је Ваш проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само према микрофону молим Вас.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја ћу вам рећи како је било. Штаб није командовао, а он је мекше речено, у полицији се налажу мере, али ако имате човека који налаже а не може те мере да контролише, односно да казни онога који треба да их изврши, онда он нема командовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи ово господине Петровићу, шта ово значи – кажете у ситуацији да постоји штаб који се намеће као тело које једноставно мора да координира јер имате на терену поред локалне полиције, имате припаднике ДБ-а, имате војску, имате остало, шта значи штаб мора да координира?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Имате једну реченицу која у овлашћењима штаба стоји. На пословима сузбијања тероризма, значи координација подразумева да јединице на терену кад су антитерористичке акције и кад се раде акције са војском онда је улога штаба координирајућа. Није имао ни капацитет тај штаб да буде као на пример штаб команде Треће армије. На

пример на Косову који је имао капацитет од стотине људи. Тај штаб је имао десетак људи, дванаест некомпетентних често у својим овлашћењима који су слати доле чак непровереним сазнањима по некој казни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел' имате још питања?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имам. Да ли му је познато неко масовније исељавање са подручја Суве Реке, албанске?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Хоћете ли Ви да чујете шта је по мом мишљењу Сува Река представљала у том времену или само исељавање?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, само исељавање? Јесте ли Ви приметили масовније исељавање из околних села и из Суве Реке?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да вам кажем постојали су и извештаји који су редовно стизали са граничног прелаза и који су садржани у дневним извештајима где се оријентационо кад нека избегличка колона дође било тих, бежали су људи да вам кажем. Постоји извештај и за Суву Реку.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли имали извештаје из Суве Реке о неким паљевинама кућа, да су куће запаљене?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да и регистровали смо то и регистровани су ти случајеви.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где су били не знате?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате шта, ја покушавам да стварно будем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, добро, него да ли знате да ли је на Рештанском путу било?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Било је свуда разарања и осталих. Ту су вођене тешке борбе. Ја сам рекао ОВК је према Студенчану имао контролни пункт и одатле иницирао акције према ОУП-у. То је раздаљина неких 300-400 метара и они су нон стоп угрожавали ОУП, а ови људи су се бранили колико су могли и контролисали ту саобраћајницу која је била витална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вам само поставила. Господине Тодоровићу имате ли још?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имам још једно питање. Да ли је у томе, сад то не мора да одговори, могу да кажу колеге да је то ван оптужнице, јел' тако, није овде предмет. Да ли је то у том "КИМ" извештају, досије "КИМ" има ли података о страдању албанских цивила од полиције и војске српске?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Свакако.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има, јел'? Добро.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Има и одређени предмети су процесуирани. На пример сећам се једног случаја у Ораховцу где је страдао

брачни пар Мифтари где смо наше припаднике још у време рата, значи успели да идентификујемо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То оно што је суђено у Војном суду у Нишу?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не у Војном суду, него у редовном суду у Пожаревцу. Значи, нашег припадника смо лишили слободе и ја вам кажем, управо питали сте ме за Вељка Раденовића, он ми је тада и помогао, јер знате шта – тешко је било једног убицу, убицу да га назовем пошто је пресуђена, значи, ухапсити у то време а он наоружан са свим осталим средствима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у оквиру тог једног места, једног рада, имате полицију, имате територијалну одбрану, имате припаднике ДБ-а, хипотетички постављам питање. Уколико би као Ви, као полицајац, уколико би командир полиције пролазећи видео неки леш на путу, поред њега рецимо припадника неке територијалне одбране, да ли бисте Ви као полицајац били у обавези да пријавите тај случај?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам рекао да постоји заштита имовине и живота цивила су и тада били основни наши задаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ја Вас питам да ли бисте били у обавези? Кога бисте Ви рецимо требали да обавестите?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Постоји та месна надлежност јединице полиције која се огледа у тој дежурној служби ОУП-а. Знате и ви кад имате неки проблем у Сувој Реци, отишли бисте у ту дежурну службу и пријавили случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, било би обавезно дежурној служби, а дежурна служба би даље?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: А они би, служба би каналисала, без обзира да ли је командир или је обичан полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, ако је то неки припадник територијалне одбране који је на високој функцији па се затекао ту поред леша, да ли и тад имате обавезу да пријавите тај случај?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нема ограничења. Ја сам рекао зато код полиције не функционише, у војсци има онај члан чините кривично дело ако извршите наређење, односно у тим случајевима без обзира што је он висок ви ћете то пријавити ако сматрати сумњивим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сва она питања, цела она прича од малопре, онај циљ у коме сте ме прекинули а ово је смисао. Ако је Ваш закључак да је то урадила неформална или отргнута јединица па је ово урађено незаконито склоњено са лица места, па незаконито откопано па пребачено на друго

место, Ви као неко ко је био шеф коме је поверен тај "КИМ" досије, неко ко је био главни и најближи тим изворима шта сте тада закључили ако су ово неформалне и отргнуте ко је то прекопавао стрелишта и ђубришта, као што смо овде чули и односио лешеве за Београд?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Моја добра воља је била да ја вама сад да износим мој закључак јер ме је суд питао. Мој задатак је био да формиран досије "КИМ" и у њега кредибилну документацију класификујем и ставим на располагање за даље истражне поступке, анализе и остале ствари и ја сам у међувремену себи као полицајац, значи питали сте ме и ја сам анализирао те догађаје јер се морала нека документација класификовати и онда је нужно било да, али нисам никада добио задатак. Значи, сада ја вама кажем па зато и не могу да учествујем у овом Вашем питању. Никада нисам добио задатак да знате господине Петровићу, по налогу тога, на основу тога ви извршите преглед документације и донесете закључак. Ја сам за Пусто Село добио такав захтев и ја сам учинио што је било у мојој моћи. И ово што причам је моја сад нека ето проста запажања која би морала да се још једном верификују ако буду код вас одлучујућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али да би дошли до неког циља ви морате да направите план и да, кажете кренули сте путем саслушања и разговора са људима којима сте веровали, за које сте мислили да нешто о томе знају?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не, путем саслушања не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Односно разговора?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не, не. Ја сам имао задатак. Ја сам тражио изјашњење надлежне орг.јединице. СУП Призрен сам сматрао компетентним у Крушевцу да они мени кажу у погледу догађаја који су обухваћени у оптужници, значи да ли је тачно, да ли је регистрован или није. Значи морало се кренути од нечега. Ја добијем одговор, сад онако причам напамет, можда и негде погрешим, да Бериша није регистрована на пример, да Пусто Село јесте регистровано, па каже веза тај и тај предмет, то, то и сходно да сам ја на основу моја сазнања су ми дозволила да кажем ако Пусто Село са 100 лешева је регистровано и представља једну добру базу за прогон, касније ће се испоставити да је и ту учествовала нека јединица или нешто, али немам тачне податке, зашто не би овај са 30 и нешто лешева. Знате, ја сам упростио, нек ми опросте жртве и остале што сад тако бројке износим, али да би био краћи и сликовитији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али и сами сте рекли оно што сви ми овде у овој судници мислимо да је то дислоцирање лешева потпуно бесмислена ствар. Па да ли сте се потрудили да сазнате чија је то идеја, да не кажем, не опишем шта мислим о томе, чија је то идеја да се та тела пренесу у Београд?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: За осам година рада ја сам формирао у досије "КИМ" преко 20.000 предмета. Верујте кад бих се задржавао, а није ми то био мандат, значи, ја нисам имао тај мандат да истражујем. Не би имало вредност то моје истраживање. Разумете? Нисам био овлашћен. Онда ја не бих могао да завршим тај оквир који ће ето користити.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Увек ме.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Овде имамо оптужене тројицу за наређење ратног злочина, четворицу, петорицу за извршење. Ниједан од њих није оптужен за сахрањивање, дислокацију, премештање у Србију и транспортовање. Ако то неком треба за неко ко је наредио, шта је наредио а ван је овог предмета немој сад овде да утврђујемо. Ја Вас то молим само судија. Да сузимо ово за време да будемо економични, да радимо оно што нам је предмет оптужбе. Значи, наређење, извршење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И сазнања непосредна сведока, не његова закључивања која он има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сазнања практично нису никаква.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па зато кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вратићу се на ово. Наравно да је све у вези са и ја ћу се вратити управо на закључак неформална група или отргнута јединица, чак и да прихватимо да је ово прво ја бих прихватио да се није десило ово друго да су тела остала ту, али са телима је рађено, значи нека виша команда, неко други је о томе обавештен и након извесног времена је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално се враћате на исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али какав је то полицијски закључак да је то урадила неформална група а после се врло формално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, објаснио је. Објаснио је, нећемо се више враћати на то.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам рекао ако смо ушли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више, доста сте објаснили, све сте рекли везано за то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или да ли сте сазнали ко је наредио асанацију терена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте нешто у истрази о санацији терена?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Санација је једна, по мом сазнању, комплексна мера коју полиција није могла да изврши, јер ми нисмо, ја сам вам рекао, ограничени су нам ресурси и нисмо имали подршку у механизацији о осталима да би могли да изводимо асанације. Један део увиђајних послова који спада вероватно у време рата у меру асанације где смо ми чинили и вероватно је то представљало, како смо ми то и у

извештајима војске Југославије саставни део асанације бојишта и остало по наређењу, мени се чини, генерала Лазаревића асанацију је вршила борбена јединица која је на том подручју и извршила дејства. Значи, она је била дужна да изврши или да организује. Према томе, нисам ја вама компетентан саговорник за санацију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел' сад то повезујете са овим телима која су у Призрену или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не повезује уопште, не говори о томе. Немојте.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Немојте ми уметнути, то нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте рекли наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако СУП Призрен то није радио, а Ви кажете да не знате о томе, да ли то значи да је војска то радила?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Само нешто да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорио је у истрази о санацији, нек разјасни то.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У случају кад нађемо тела на лицу места, значи укоп или евентуална обдукција, опет не зависи од мене и од мојих људи, опет се пита истражни судија који није био на лицу места да ли да се укопа, да ли да се изврши спољашњи преглед, да ли да се изврши обдукција, шта. Значи, апсолутно у ниједној фази полиција није самостална да одлучује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте директно руководили увиђајем у Пустом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, држите се оптужнице, нећемо отворати нове истраге овде молим Вас, само оптужнице се држите. Немојте Пусто Село, Суву Реку хоћу да чујем, а не Пусто Село.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас, али не можемо да утврдимо све чињенице у вези са одговорношћу оптужених уколико не разјаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујем питање, а онда господине Петровићу одговорићете на питање уколико Вам дам дозволу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли постоји још нека локација на којој сте Ви вршили увиђај у време оружаних сукоба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ако ја схватам, пошто је то СУП Призрен, ваша месна надлежност је цело то подручје, јел' тако ОУП, призренски?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Призренски округ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно да су вршили увиђај.

НАТАША КАНДИЋ: Када су у питању масовна убиства?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Јесам госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: А где?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Хоћете оних којих се првих сетим или? Има тога пуно, али су упечатљива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте чега се Ви сећате, него конкретно на шта Ви мислите, на Пусто Село? На шта мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Па не, рекао је за Пусто Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо о томе о масовним убиствима у неком другом месту?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Бела Црква, да ли Целиме, да ли Зрзе, да ли Мала, Велика Круша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно, немојте одговорити. За овај наш поступак апослутно то није битно, небитно је.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да је ваш неки закључак, односно ваљда се то заснива на познавању ситуације на терену да је 30% територије контролисала ОВК а да је у сваком тренутку 65% територије могла да стави под своју контролу, па ми онда реците да ли сте се ви полиција слободно кретали у таквој ситуацији?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не и трпели смо губитке.

НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте, јесте ли били склоњени негде, нисте излазили на улице? Ако тако кажете да нисте контролисали територију а да је стално претила опасност да неко успостави контролу над територијом где ви вршите власт, шта онда то конкретно значи.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам се онако оградио да је то мој неки закључак. На тој територији је живело 93% албанског живља, уопште на територији на којој сам ја радио, сходно да су они подржали ОВК као своју легитимну, како су они говорили војну, паравојну организацију која ће остварити њихове циљеве. Знате шта, имате тај народ на том подручју, имате њихове виталне, ја сам рекао виталне, виталне су биле оружане неке формације, групе. Мој закључак је на основу свега што сам читао о њима у њиховој документацији и нашој да су они стално држали толико посто територија а можда и више. Нисмо се крили али имајући одозго НАТО авијацију, имајући испред себе терористе који су час били цивили, час припадници ОВК, било је тешко водити неку борбу са њима и у тој борби успети.

НАТАША КАНДИЋ: Морам поново да се вратим на увиђај и да питам. Можете ли да нам наведете бар још један случај увиђаја у присуству истражног судије, значи на територији надлежности СУП-а Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мислите да ли је истражни судија излазио на лице места?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: А да је реч о убиству више лица?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да. Судија, сећам се тог случаја, јер ми је остало урезано јер је доста гнусан злочин.

НАТАША КАНДИЋ: Мојсић сад ћете да кажете јел' тако?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Шарко?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мојсић Илија је у Ораховцу изашао на увиђај где су недужна деца била егзекутирана.

НАТАША КАНДИЋ: Знала сам да ћете то да кажете. Сад ми реците.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па нисте знали, али ја сам то.

НАТАША КАНДИЋ: Знам, знам. Ја сам рекла Мојсић одмах. Само молим Вас реците на основу шта је одлучивало.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја се извињавам, нек нам сведок заврши да даје одговор а не да буде прекинут у пола одговора.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршите.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Други случај кога се ја сећам јесте кад је НАТО извршио бомбардовање избегличке колоне и у Кориши, тад је изашао истражни судија да изврши увиђај на лицу места, али су изашли. Хоћете још да се покушам сетити неких случајева?

НАТАША КАНДИЋ: Па добро ево. Да ли сте истражили избеглице можда?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не. Покушавам да се сетим неких случајева који ће бити онако, не могу тренутно стварно, морао бих имати документа.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, имамо случај породице Шарку у Ораховцу, имамо Коришу и имамо Пусто Село.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И још случајева ако ми дате времена да изнесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, небитно и питање је?

НАТАША КАНДИЋ: На основу којих критеријума, како долази до тога да се у неким случајевима, на неким локацијама увиђај врши на основу стандардне процедуре, значи на основу наредбе истражног судије, у присуству истражног судије, а да за друго нема никаквих података? То је оно ако можете?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не постоји.

НАТАША КАНДИЋ: Не постоји документација?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не постоји кључ. Неке које бих ја требао сад вама да кажем да бисте то схватили. Ја мислим да је проблем управо много шири, ја сам покушао да то објасним, али сам био ограничен и временом и вашим временом и интересовањем. Мислим да се ради о

комплексности проблема. На терену је било значи тако како је било. Основ за вршење увиђаја је пријава жртава, да ли ће доћи од цивила, да ли од жртава, сународника жртава, да ли од полиције, да ли преко интернета, да ли путем, чак смо долазили путем заплењене документације њихове, да ли од Мисије ОЕБС-а, није то битно и тако даље. Значи, тако смо дошли до сазнања за постојање неког догађаја. Често пута смо изашли а да нисмо нашли лешеве, да је ОВК пре нас дошла на лице места и однела своје. Они су у томе били јако, јако задивљујуће.

НАТАША КАНДИЋ: Наведите један пример.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мени се чини да је то према Селу Србица, после сам, сећам се ко данас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И ово нема везе са предметом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више одговарати. Да ли имамо питања везано за ово оптужницу?

НАТАША КАНДИЋ: Имамо, све је у вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, па то Ви мислите да је све, апсолутно није.

НАТАША КАНДИЋ: Судија, мислим да се без оваквих чињеница и разјашњења не можемо ни да разумемо како се то догађаја у Сувој Реци, а важно је ваљда да разумемо. Рекли сте нам да сте за Пусто Село и нешто да сте сазнавали или преко интернета или су вам дојавили припадници ПЈП, а сад бих Вас питала.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нисам рекао припадници ПЈП.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте, чак мислим да сте рекли.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Навео сам више начина сазнања.

НАТАША КАНДИЋ: Да, па сте онда рекли да смо негде и ПЈП дојављивали.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, припадници полиције, био сам прецизан.

НАТАША КАНДИЋ: Припадници полиције?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам мислила да сте рекли ПЈП. Реците нам да ли сте сазнавали ко су ти који су те злочине починили? Не узимамо у обзир ово Ваше закључивање, питам пошто сте ово сазнавали, значи добили сте информацију, рекли су вам ту и ту се догодио злочин, тамо у Ораховцу, у кући Шарака, тамо. Е сад да ли сте при том сазнавали, добијали информације о томе ко је то починио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите да ли сте том приликом добијали такве информације?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Где смо добијали информације то смо и реализовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кратко.

НАТАША КАНДИЋ: Вршили сте увиђај 30. марта 1999. године поводом нађених лешева у столарској радионици и на Рештанском путу. Е сад, да ли је то било то што сте значи имали те лешеве направљен увиђај, да ли је то био неки увод да ви започнете да тај случај решавате, расветлите, утврдите како се догодило, ко је то починио?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Намера мене и мојих људи, ми смо мештане доле присилно, ја морам тако почети, јер било је да останемо и да ту живимо са тим Албанцима, да наставимо суживот тако да и мој рад је био у некој тој функцији. Нисам ја њих на ниједан начин нити њихове жртве, нити моји људи са мојим знањем, значи евентуално третирао да ли ћемо испитати или нећемо тај случај, него је све било у функцији тога првог, извршити увиђај, задокументовати случај који вам бежи јер се лице места ремети. Ви сутрадан имате на том месту бомбардовање. Ако гледате хронолошки догађај у Сувој Реци имате бомбардовање од НАТО авијације Дома здравља у Сувој Реци и још неких ту. Значи имате поремећаје који стижу и онда вам је интерес да у оквиру тог ресурса колико имате могућности у тих неколико дана као у Сувој Реци. Изгледа ми да се то профилише сада, тај начин, извршите увиђај и задокументујете, а ти људи не могу да буду истражитељи. Знате шта, управо сам ја тражио подршку од генерала Илића у мају месецу и још људи ради истраживања и управо ће колега који је тад дошао на испомоћ из Новог Сада добити на пример предмет Шарка као један тежак предмет који је мени оставио, није могао на томе равнодушан, али 12. јуна ми ћемо добити наређење да се повучемо, наша месна надлежност престаје и сам чин Сретенов касније, ја га тако третирам и моја улога јесте да сачувамо оно што смо тада задокументовали. Не да би бранили себе него једноставно, сад ће се то испоставити и користити да се бранимо, јер ето неко нас оптужује за нешто, али управо тај материјал ће једног дана користити ја мислим и бити веома битан опредељујући да се злочинци одвоје од ратника, било је часних људи који су ратовали за интересе.

НАТАША КАНДИЋ: Ја Вас конкретно питам. Ви тада 25-ог, 26-ог марта уопште и не размишљате о томе да ћете се повући са Косова. Обавили сте увиђај и ја Вас сад питам шта бисте Ви у ситуацији таквог истог догађаја пре рата одмах урадили након увиђаја?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате какав је поступак? Поступак је јасан, ми достављамо судији истражном предмет. Судија истражни доставља тужиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то у мирнодопским условима.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не, морате знати како крим. полиција. Значи и у тој ситуацији сам рекао да смо поступали истоветно. Значи, у тој ситуацији подноси захтев за прикупљање потребних обавештења. На

основу тога ја задужујем тим. Ако проверите у аналитици тај захтев кад дође добије крим. полицајац који ради предистражне радње. Значи, ми нисмо стигли до те фазе него смо драстичне случајеви покушали ради своје дисциплине, значи и ради своје и због жртава да одмах решимо које смо могли. Неко ће рећи било је доста случајева које смо решили – крађа имовине. То вам је било најлакше и ви видите извршиоца да носи телевизор или нешто и онда имате и доказ и ово. За убиство је било веома тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се надовежем да не заборавим. Уколико је догађај са смртном последицом у Сувој Реци па изађе ваша екипа, прикључи се крим. техничар ОУП-а Сува Река, прикључи се крим. техничар ваше екипе, обави се увиђај, ко ту треба, ко треба да заведе такав обављени увиђај? Да ли је обавеза и крим. техничара Суве Реке и обавеза ваших људи из Призрена?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Постоје књиге у крим. полицији које се воде, значи уписник «К», уписник, деловодник како га ко зове. У Сувој Реци мора се број узети. Ако је моји људи, моји људи су у Сувој Реци, они мени одговарају, учине увиђај, они узимају број књиге у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је обавеза?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, знате зашто Вас питам? Ви знате ко је Јовановић Тодор?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крим. техничар ОУП-а Сува Река. Он је рекао од почетка, тих дана од почетка бомбардовања мисли да је излазио на увиђај са колегама из Призрена, али у почетку, тј. у марту месецу није заводио те увиђаје већ су то радиле колеге из Призрена?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Што се тиче крим. техничких послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док је он почео да то чини од 01. априла. Е то ми објасните?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам вам причао за извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вам говорим.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: За крим. техничке мере и радње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто није у марту а од априла сте кренули?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Уопште није битно да ли ће. Ја сам имао ситуацију да сам извршио увиђај на подручју СУП-а Ђаковице у Бистражину кад је избегличка колона била бомбардована на инсистирање јер није било безбедно да колеге из Ђаковице дођу у овом делу и нису имали ресурса да оду. Ја то заводим код мене. Исто тако ја сам био овлашћен да променим. Јовановић Тодор је могао бити укључен и није морао. Није постојало правило које је мене обавезивало. Што се тиче тих

крим. техничких извештаја они су могли бити заведени и у крим. техници у Призрену а што се тиче кривичних списа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Конкретно ово: због чега у марту се то није радило него тек од 01. априла, да ли то можете да објасните?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То не бих могао. Он је на тим увиђајима где је учествовао то могао да региструје, то је његов, на крају месеца он је морао да поднесе извештај, значи подносио је извештај о свом ангажовању и ту је у том извештају морао да помене све те случајеве, тако да никога није контролисао зашто, то њега питајте. Значи, не представља проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите.

НАТАША КАНДИЋ: Према ономе што сте рекли тај догађај поводом кога Ви спроводите увиђај је једини догађај у то време на тој територији. Значи, нисте оптерећени сазнањима о неким другим догађајима, па Вас ја питам који је разлог да ви не покрећете тај поступак за прикупљање података о том догађају?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: На који догађај мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Овај догађај који је довео до тога да ви вршите 30. марта увиђај?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Тих четворо страдалих који је.

НАТАША КАНДИЋ: Није четворо него осморо?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Осморо страдалих. Знате шта, колико ме сећање користи мислим да сам имао доста посла са својим људима, мислим да је то био почетак априла или марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30. март.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: 30. март. Мислим да смо били па и ви овде сви затечени једним бомбардовањем, а доле је то било на територији Призрена је било ужасно и мислим да нам је тада 30. март је био, то је б дана после, још смо се ми како да вам кажем, престројавали и било је доста догађаја. Не бих се сложио са вама да.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте нам навели, све што сте навели то је.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Морао бих да донесем документацију. Ја мислим да има и не мислим него тврдим да има, а случај тај чини ми се да је у извештају који сам ја ауторизовао, значи стоји да је извршен само спољашњи преглед лешева од лекара и да је било доста дејства ватре на лешевима.

НАТАША КАНДИЋ: Није, није то тај, то је онај претходни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се сећа?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Идемо даље јер лутам.

НАТАША КАНДИЋ: Није. То је значи увиђај који Ви говорите је сад о увиђају 26. или 27. марта, то је тамо у насељу Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте о томе он говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком увиђају 26., није споменуо 26. и 27.

НАТАША КАНДИЋ: Није, али се накнадно сетио, сетио се. То је мени јасно да он о томе говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање.

НАТАША КАНДИЋ: О телима која су изгорела испред куће Берише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ниједног тренутка није рекао 26-ог, 27-ог.

НАТАША КАНДИЋ: Није наравно рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте закључак, друго је закључак.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам питао да ли што је раде.

НАТАША КАНДИЋ: Али су такође увиђај радили.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Могуће ако имате документацију онда је рађен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање даље?

НАТАША КАНДИЋ: Е сад бих Вас питала нешто, остало ми је нејасно. Кажете у вези са када је тужилац питао у вези са овим пребацивањем, ископавањем лешева и пребацивањем, Ви кажете употребили сте један израз да је то манипулација са лешевима, па бих Вас замолила да ми објасните у ком смислу манипулација? По мени то су врло неке конкретне радње ископавање, пребацивање, значи томе предстоји нека одлука то треба тако и тако урадити, а Ви кажете манипулација па можда нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте мислили под тим манипулација лешева?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам мислио кад неко злоупотребљава те лешеве да би постигао њему неки личан циљ или неки циљ који њему представља ако је противзаконит. Манипулацију сматрам сваким лешевима, тако сам и назвао. То је оперативно код нас било јер је било још таквих ситуација од ОВК у тој ситуацији и тако смо назвали и ја ако је то било хипотетичко питање, ако је до тога дошло а очигледно да докази указују да је изгледа ми дошло, онда је то манипулација, ништа друго по мени са тим лешевима које је било бесмислено.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, нисам баш опет разумела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Ево још једно питање. Рекли сте нам да сте Ви када је бомбардована касарна у Призрену да сте Ви отишли, обишли касарну, онда да сте одредили тамо неког свог радника који ће да врши увиђај. Овде смо имали прилике да чујемо да је следећег дана био састанак, 26-ог да је био састанак у вези управо са тим бомбардовањем Призрена, касарне и да су били сви они који су руководили полицијом, војском, одредима разним, били на том састанку. Да ли Ви знате за такав састанак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је уопште био неки састанак? Конкретније питање да ли знате да је уопште био неки састанак поводом бомбардовања објекта, полицијског објекта у кругу касарне?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате шта, у време рата, састанчење на таквим и у том броју је контра, против свих логика безбедности. Знате шта да састанчи цео војни или тај, мени је нелогично све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били на неком састанку поводом?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Поводом тога не, али сам имао брифинг са начелником СУП-а.

НАТАША КАНДИЋ: Ујутру сте видели начелника?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Свакодневно начелника СУП-а, ми смо се свакодневно сретали.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте тог дана, значи дан после бомбардовања касарне, значи говоримо о 26-ог, да ли сте имали прилике да негде у Призрену видите оптуженог Митровића?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Далеко је то период госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула питање.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Колико бих могао рећи да, ја сам га често онако виђао и то је сад питање. Не бих могао прецизно да вам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Само ми реците да ли је могао бити организован тог дана 26. марта неки састанак у Призрену на коме је тај врх, да кажем тих институција као што је полиција и војска а да Ви не будете на томе?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Могло је да буде организовано, значи пошто је пуно пута организовано где сам ја био а где нису били други. Ето тако ми је да будем најпоштенији.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци питања? Изволите?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад ћемо ми мало о другим догађајима. Шалим се наравно. Дозвољавате непосредно или преко Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете непосредно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Господине Петровићу, поменули сте увече да сте отишли до касарне након бомбардовања. Рекли сте погинула су два припадника.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Значи, још док се дим тог детонација, значи прашина спушта, на прилазним улицама ја сам дошао до улазне капије.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: До улазне капије? Дакле, нисам разумео да ли сте се приближавали самом месту итд?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Сад сам прецизирао, нисам ни рекао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Кажите ми да ли Вам је познато колико је ту припадника погинуло?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: По мом добром сећању двоје.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је било неких повређених, да ли имате таквих информација, да ли се сећате тога?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате шта. Из опрезности не бих сада, могуће да је било.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дозвољавам, дакле не инсистирам. Ако се сећате значи да ли је било ако није било?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Постоји могућност да је било, јер једнога од припадника сам затекао, да допуњујем своје, да срео сам једнога од, чини ми се, припадника који је успео да се спаси који је био или грешим.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нема проблема никаквих. Јесте ли Ви непосредно радили тај увиђај сутрадан или не?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Овде сте навели отприлике да је то би требало да буде ваша најјача екипа?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, шеф одсека за крим. технику Мирко Вујичић би требао да је био задужен зато што сматрам да за такве случајеве сам углавном њега одређивао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли се сећате можда, ако се сећате опет одговорите, нећу инсистирати нормално, у каквом стању је, кад кажем стању, мислим на грађевинско стање на погодака НАТО бомби је био тај објекат? Да ли је био зарушен, да ли је био срушен, да ли је био затрпан? Да ли сте одмах могли доћи до лешева? Да ли је ту било неких проблема? Имате ли каквих сазнања?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Значи, било је проблема, био је урушен по средини по улазу малтене сам чуо коментаре да су тачно погодили и да је ушла кроз врата. Мало сам груб у објашњавању али желим да будем онако до краја искрен. Значи, да је ракета навођена, ракета је фактички ушла кроз врата, значи по улазу, значи је пукло и додаћу нама је објекат био интересантан јер доста МТС-а је настрадало, а чини ми се да се помињало.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите шта је МТС због суда?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Материјално техничка средства и оружје којим су људи били задужени и било је назнака да су у каси страдале одређене суме новца које су биле предвиђене за дневнице и зато је морало све то да се задокументује да не би сутра због одређених, значи евентуалних одговорности људи који су располагали тим средствима то се морало документовати и зато смо инсистирали ми од војске да ми учинимо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само према микрофону и према судији због снимка.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Зато смо инсистирали. Иначе, смо могли исто хладно, значи по закону препустити војно истражним органима да ураде, јер је објекат био на њиховој.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако сам добро разумео, добили сте од њих одобрење да у њиховој касарни у објекту који сте ви користили, односно полиција извршите увиђај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је у реду онда.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И нисмо шире.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисте шире? Значи, ту зграду?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И то је битно јер није само тај објекат био погођен. Ми нисмо шире ишли, него смо само зумирали.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Е сад, по Вашем сећању да ли сте одмах, односно да ли је ваша увиђајна екипа одмах могла доћи до лешева или до тих средстава која су била?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нисмо могли доћи, чини ми се да је, али нисам сигуран, требао бих имати предмет, чини ми се да је било проблема.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли вам је евентуално познато да ли су коришћена нека техничка средства, позајмила од неког да би се дошло до?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мени се чини да је од одређених фирми позајмљено а да је ту инжињеријска јединица да ли је Ђавид један, капетан је погинуо војни, он је помагао да се то мало растресе и покушао да се извуку настрадали.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја имам један предлог пре него што наставим да постављам још неколико питања, да овом сведоку покажете фотографију, е сад ја по броју не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровићеву?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шестица?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шестица. Мислим пошто сви знамо покажите му лично нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо? Значи само режија? Молила бих режију да нам покаже фотографију број 6, фотографију Митровића на мониторе? Наставите, можете питања, да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У реду. Зато што су моја питања усмерена на претходно је рекао о његовом изгледу па ипак да сачекамо судија ако дозвољавате, врло ћу кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, молим фотографију.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ајте док не дође фотографија. Када сте говорили да нисте сигурни а мислите да јесте срели Митровића то јутра кад сте дошли горе да обиђете увиђајну екипу. Можете ли да определите

време не мислим у минут у сат, кад је то било – пре подне, по подне, дневни услови?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може тако јер је рекао «мислим, могуће је».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је «не сећам се али логично је да јесте».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Логично је тако је рекао, није конкретно рекао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, не говорим о томе да сведока наведем недозвољеним питањем, да каже да је у одређено време видео Митровића него говорим о томе да ли се сећа када је он то обилазио увиђајну екипу? О томе говорим и то је питање било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго када сте обилазили јер не можемо да кажемо када је видео ако. Ако је рекао сведок да је логично и да би најлогичније било да је било.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бојим се да се не разумемо, немојмо трошити време. Да ли може да се сети кад је он обилазио екипу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго питање. Када сте Ви обилазили увиђајну екипу?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То сам хтео да питам али ми нисте дали. Отприлике, не морате сад?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Отприлике би било, ја ћу морати на два часа да се онако. Између 10,30 и 12,30, ајмо и 13 часова. То би по некој мојој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте обилазили увиђајну екипу?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате, ујутру сам имао неке обавезе и након тога.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Стигла је фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ову фотографију.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли познајете ово лице?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, Митар је лево мени.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли евентуално познајете овог другог?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мени се чини да је, да не грешим, мислим да је то лице које је те ноћи из касарне, чини због ето лице и главе побегло или нешто тако, које спасило се од бомбардовања. Не тврдим, мислим да је он по неком сећању јер је специфичан.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете ово је Митровић лево?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Погледајте га сад, пошто га препознајете подаци из списка из његове одбране тврде да је то било, да су то преподневни часови 26-ог, дакле, ноћ након бомбардовања. Дакле, претпоставка је, опет нећу говорити онако као тужилац, да смо утврдили, претпоставка је да је он тог дана тако изгледао а суд ће извести тврдњу да ли је то тако или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је снимак направљен, дакле ова фотографија датира из времена.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли Вас сада асоцира евентуално на његов изглед, да ли можете сада да будете сигурнији у неком степену, да ли сте га или нисте видели? Да ли ова фотографија помаже или не, ето то је питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, та фотографија датира из тог времена?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Када бих се опредељивао, значи када бих више сам да сам га видео него да га нисам видео.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Јер је он морао и логично је морао је да се интересује за свој објекат, њему је настрадала комплетна материјално техничка средства, није имао чиме да иде више на терен, његова јединица је остало разоружана.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли Вам је евентуално познато о некаквом процесу, односно поступку пребацивања рањеника уз помоћ болничког хеликоптера војске Југославије у то време?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да помагали су.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли евентуално имате сазнања да ли се такав лет, односно таква помоћ или такав транспорт одвијао тог дана или можда тих дана?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја немам податке јер нисам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не питам да ли лично нисте, знам да то није Ваш посао, него да ли лично знате, да ли сте чули, да ли сте видели?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате зашто сам чуо и сазнао било је оружаних напада на те хеликоптере и у доласку и у одласку, али у доласку смо ми то документовали у неким случајевима, били принуђени и онда смо то на тај начин су моја сазнања најбоља у томе, а све остало у оном сазнању преко својих људи, нисам се ја довољно кретао толико и оперативно сам имао...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се надовежем на Ваше питање. Од кога би ми могли да добијемо податак да је тог дана, да је тај неки војни хеликоптер пребацио повређене рањене?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ми имамо тај податак у спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога би ми могли директно да добијемо податак? Ко, у којој јединици?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мислим да се сваки налет, то боље знају војна лица, региструје. Значи, мора бити регистрован, војска је у томе прецизна и ја мислим да од њихове команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мислим да су они најкомпетентнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, следеће питање за овог сведока. Поменули сте да су углавном објекти били дислоцирани, објекти полиције након сумње и сазнања да ће их НАТО бомбардовати, пардон објекти јединице и да је вршена дислокација на различитим местима и углавном за та места се није, како Ви кажете знало, дакле нису била јавна нека места, нисте истицали таблу овде криминалистичка техника, овде не знам ово итд. Јесам ли Вас добро разумео?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате шта.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, не, само реците јесам ли Вас добро разумео, у реду немојте да не губимо време?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Јесте. Чим прође избегличка колона, било која, сходно да су обавештајци иза границе у Албанију, одмах избегличке колоне саслушавали о нашим локацијама, ми смо аутоматски, значи због своје безбедности да променимо локацију. Значи, добијемо извештај са граничног прелаза да је изашла једна група, морате одмах је следећа је ствар.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Петровићу, само да Вас ово питам. Сврха овог што сам направио овај мали увод који иначе не чиним, је била да Вас питам да ли Вам је можда познато, да не идемо сад хипотетичким претпоставкама и питањима, како је могло да дође до тога да из објекта где су измештени људи буде људи? Да ли је ту евентуално постојала могућност да неко одговара за њихову смрт?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја мислим да се неки људи, понављам причу, нису у тој ситуацији снашли. Ми смо тек видели.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: По систему неће мене?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Коју снагу имамо против себе. Ми смо Срби чудан народ, не схватамо многе ствари озбиљно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не знате лично о томе откуда они тамо, то сам хтео да Вас питам?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мислим да је њима речено да не буду у објекту. Ја мислим да им је речено и ја знам то јер сам то исто преносио својим људима. Боље је било, њима је било речено вероватно да буду, да држе под присмотром објекат, али су они учинили то што су учинили нажалост. Имате тих примера.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Петровићу, колико често сте виђали Митровића Ви нисте могли да определите. Ако остајете при томе ја не бих инсистирао? Да ли то може да буде једном недељно, једном месечно?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Са Митром нисам сарађивао, значи нисмо сарађивали.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Већ сте се сретали како сте рекли? То је у реду. Да ли сте га икада видели кратко ошишаног на отприлике фризуру као Ви?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, Митар је увек.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дозвољавам да, судија да то буде упоредна јер је то управо оно.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мислим Митар је тада у то време колико се ја сећам носио ову фризуру, али није имало брице није могао ни да се ошиша јер није било Србина берберина.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колика је раздаљина, временска дистанца у време рата, дакле говоримо о том периоду, кретања аутомобилом Сува Река-Призрен и Призрен-Сува Река?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате, кад морате, ви имате ту једну отежавајућу околност, ви морате да возите у некој цик-цак линији кад стално мислите да сте под снајпером онда и дате неки пут гас, неки пут то вас успори, па онда ја сам имао случај.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Отприлике?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Случај да је НАТО бомбардовао колону и тако даље, отприлике 25 минута пола сата би требало у једном праву.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У једном правцу и исто толико у другом?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Није то пут баш прав онако и користан. Друга ствар, увек сте могли очекивати да на путу наиђете на неке ствари.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, немам више питања, имаће мој брањеник, али ћемо гледати да то буде јако рестриктивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала режији. Фотографија не треба, јел' тако? Хоћете Ви? Сачекајте, стално добацујете. Хоћете нешто везано за фотографију? Сачекајте онда нека стоји фотографија. Изволите даље одбрана?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господине Петровићу, само да рашчистимо једну ствар. Помињали смо погибију председника суда у Сувој Реци. Хоћете нам рећи, ако се сећате, које време је то било? Не мислим на датум. Да ли је то било пре 23. марта 1999. или за време рата?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Стварно не бих желео око тог случаја да лицитирам. Ако можете да ме подсетите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зато сам хтео да више се око тога не бакћемо, јер је председник суда у Сувој Реци погинуо 1998. године, а не 1999. зато Вас питам. Ако се не сећате у реду, јер стално се враћамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште није тачно. Имамо извештај. Априла, у априлу, априла 1999. године је то било.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Капетан један са њим заједно, капетан који је био...

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, погрешио сам ја онда. Реците ми, Ви сте били начелник одељења кривичне полиције, јел' тако?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Криминалистичке.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Криминалистичке полиције?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: ОКП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете се окренути према микрофону молим Вас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико људи је било у вашем одељењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: 60.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не. Са помоћним особљем, све укупно колико вас је било у одељењу? Ту рачунам и помоћне раднике и?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: 50, 60.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: 50, 60? Добро.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Све са УП-овима.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико сте у то време, значи у почетку рата имали инспектора за крвне деликте?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Највише четворо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Четворо? А колико вам је људи било радило у одељењу крим. технике или одсек, није битно?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: 8 до 10, с тим што сам имао Албанце које нисам смео да шаљем јер су се уздржавали. Радили су али није се ишло.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте имали припаднике крим. технике који су били измештени у подручне ОУП-е а вама су припадали по организационо?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мени се чини, а ви ћете ми помоћи да сам једног крим. техничара послао у Ораховац јер се недостатак појавио.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро интересује нас конкретно да не околишемо. Овај Јовановић Тодор јел' припадао организационо вама па је имао канцеларију у Сувој Реци где је био припадник ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате шта, морате узети његов досије.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, не знате? У реду затекли сте га тамо. А сада само ми још ово реците. Да ли је ОУП Сува Река имао одељење, одсек било чега за крвне и сексуалне деликте?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не? Значи, све послове на територији ОУП-а Сува Река вршили сте Ви?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И надлежност окружног суда подразумева.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Реците ми када се иде из Призрена на терен, значи ово за време рата, шта су ваши људи који иду на терен имали од наоружања?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Кратко и дуго оружје.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Кратко и дуго? Које су кратко оружје имали?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Пиштоље ЦЗ 99.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А дуго?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Хеклере углавном или калашњиков, популарно зван.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Е сад бих Вас нешто питао, пошто смо овде почели око "КИМ" досијеа и неких Ваших закључака и сазнања и оптужења. Молим Вас, кад сте Ви почели да радите на тим пословима када Вас је одредио генерал Лукић, колико ми се у памети, то је било 2001. године? Јел' 2000. или 2001?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: 2001.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: 2001?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Исправљам ако сам рекао 2000. Знате, немогуће је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У истрази сте рекли. Није ми то разлог. У то време, пошто сте помињали Хашки Трибунал, који је предмет постојао у Хашком Трибуналу па сте Ви имали сазнања о неким догађајима на Косову?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мени се чини да је била објављена 2001. да сам био у прилици да оптужницу против Милошевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте и рекли.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Према томе, Сретен Лукић у то време није био оптужен?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Само мало да објасним. Зашто 2000. исправка. Ја сам прекомандован из Крушевца шестог месеца 2000. тако да сам рекао 2000. да ме је Лукић онда то није истина.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У то време кад сте почели да радите да ли је генерал Лукић био оптужен у Хагу?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И моје сазнање је касније се то.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Вратио бих се на ПЈП што смо разговарали. Господин Вељко Раденовић је био командант које јединице ПЈП, командир, извињавам се, није командант?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате, он је био тог колико мене сећање и колико сам кроз досије "КИМ", значи успео да се информишем тада, али да ли су моја сазнања из тог времена или касније, ту ме немојте много ако желите да вам дам детаљно објашњење.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само ми реците командир шта значи? Која је то јединица чијом он командује?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, морам вам рећи да је постојала та бригада на нивоу косовских СУП-ова који су чинили делови јединица из сваког СУП-а косовског, то је та 24-та.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел' бригада или батаљон?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мени се чини да је бригада али не могу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није битно. То је следеће питање. Али овај пошто је он командир како се звала та да ли знате?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па биће да је вод у питању или чета, ајде чета.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Вод или чета, добро. А сад ми реците, знали сте господина Митровића?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел' он био командант?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Чега?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: ПЈП-а? Јел' командант ПЈП?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Он је командант Нишког одреда.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А Вељко Раденовић је командир?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Командир овог дела.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сада Вас питам каква је, ко је пандан господину Митровићу у формацији тој косовској коју сте малопре напоменули?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У косовској формацији је, по мом закључивању, не сазнању, је командант те бригаде у којој је био.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А не господин Митровић?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: А не господин Вељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Вељко?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не Вељко, Митро, није био Панта.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није Митровић могао да командује овом.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нису били повезани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је одговорио на то, ја сам га то питала. Јесте сигурно, прочитаћете транскрипт.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И када је у акцији некој са неким другим ко њему наређује Раденовић Вељку?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Раденовић Вељку у акцији, по мојим сазнањима, знате ја акције не познајем довољно, али он сарађује.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Руководјење, како Ви то зовете?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мислим да он.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не сарадњу. По чијем је он надлежношћу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Свака акција има руководиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питала, рекао је да није баш компетентан да он говори о посебним јединицама.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија, али сте га исто тако питали и довели до тога да каже да је могао неко, овај како се зове, да му наређује неко из друге јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпоставља. Рекао је да није компетентан.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад ја исто тако некомпетентно питам овако како га питам. Па немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Дошли смо до тога да командант Митровић није командант Раденовићу.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Није.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: По чијим наређењима поступа Раденовић? То је било следеће питање.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Претпостављам по налогу свог команданта бригаде. Значи, штаб те бригаде, односно команда те бригаде је била у Приштини.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако учествују у акцији и та бригада косовска и Митровићева јединица ко координира њихов рад?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Руководилац акције у сваком случају.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нема. Ако сте мислили није као у војсци да он пошто је нижи.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, само пошто услови, да ли може Митровић да командује Раденовићу, као претпоставка, нема везе.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не, нема те чврсте команде у полицији, то сам више пута рекао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас, волео бих да рашчистимо око ових ваших екипа које су излазиле на терен. Када се деси неки догађај, конкретно причамо о убиству, имамо ситуацију да истражни судија може да изађе на терен, да ли он тад руководи увиђају?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Која ваша служба мора да буде у том случају с њим?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Све што он затражи, целокупна моја служба.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, али она која мора да буде?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Крим. техника.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Крим. техника? Када није истражни судија на лицу места него кад каже урадите увиђај, ко је онда поред крим. технике?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Крим. полицајац.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Крим. полицајац? Да ли и у једном и у другом случају крим. техника мора да шаље извештај истражном судији?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да и пре писања извештаја.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Пре писања извештаја.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мора. Судија и даље није он тиме што је овластио своју улогу дерогирао толико да, он и даље учествује у томе само што физички није на лицу места. Не можемо ми ништа да урадимо, ни квалификацију, ни ништа без њега, тужилац нама даје квалификацију. Прво нису компетентни, ови људи су једноставно, требате рачунати да ти ресорси су били мали доле да ви имате, сад да не увредим неке људе.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Хвала господине Петровићу. Интересује ме, ако сам Вас добро разумео, ако не реците, да у неким извештајима које сте Ви прегледали ваљда кад сте дошли на то место 2000. или 2001. године.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: 2001. године.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Треба да се помињу антитерористичке активности јединице које су учествовале, па Вас ја сад питам који су ти извештаји и где могу да се нађу та антитерористичка дејства, антитерористички извештаји?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То су у дневним извештајима, значи у дневним извештајима дежурних служби, можете ту наћи, можете их наћи у дневним извештајима штаба и то сам ја прво што ми пада на памет.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Извињавам се, ове прве дневне извештаје сте рекли дежурне службе?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Дежурне службе.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А јесу ли дежурне службе учествовале у антитерористичким?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А како они могу да дају извештаје о антитерористичком деловању?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не дају извештаје, ја сам Вас онда погрешно разумео, они региструју ако је било.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А нешто ако је, али не ја Вас питам ако није ко после, значи имамо акцију антитерористичку, ту спроводи нека јединица, где је у чијем извештају треба да буде та активност евидентирана и ко о томе треба да буде обавештен?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја полазим од тога, господине адвокату, да антитерористичка акција припадника МУП-а не мора бити као Ви што говорите организована, знате шта имате напад на патролу, истог момента изводи се одбрамбена антитерористичка акција у циљу одбране.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Свеједно како?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Такви случајеви се онда у дневном извештају констатује да је дана тога и тога, да је јединица уз помоћ притекла у помоћ извршила, отклонила напад од себе и том приликом, у тој

антитерористичкој акцији страдао је или није страдао и тако даље. На такву врсту извештаја сам мислио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро Ви сте то мислили на тај, а ја сад Вас питам.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: А не на извештаје оне који се подносе.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А ја сад Вас питам, с обзиром на Ваша сазнања која сте имали радећи ту документацију, да ли је на почетку ово 24, 25, 26, 27. било антитерористичких дејстава јединица МУП-а?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Било је по мојим сазнањима, али у оквиру заједничких акција са Војском Југославије.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, е сад ме интересује, извештаји о делатности, али не интересује ме војска?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Подноси руководиоца акције.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Руководилац акције коме?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Команди.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И где се ти извештаји налазе физички ме интересује, пошто, јесте видели Ви те извештаје?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам имао прилике да видим неке борбене извештаје Војске Југославије, они се налазе у архиву Војске Југославије.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, архиве војске а ове полицијске?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Полиција није изводила у ратном времену, није изводила самосталне организоване антитерористичке акција.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, знам да није него у оквиру тога сад сте рекли значи војска је била водила те активности. У оквиру војних активности имали смо и полицијске активности јесам Вас добро разумео?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е сад Вас питам тај део где су учествовале полицијске јединице, да ли постоје извештаји и ако постоје где се налазе?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: По мом сазнању постоје неки извештаји који су јединице ПЈП-а састављале, али они нису у том смислу као Ви што говорите о томе јер су све акције које су они учествовали, учествовали у оквиру војске. Значи и ти извештани нису о антитерористичким, него о учешћу њиховом у одређеној акцији.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро о учешћу у акцији, није важно како се, а где су ти извештаји?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја лично не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па јесте их видели?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Молим?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте их видели у оквиру?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам рекао да сам видео војне, војне извештаје о антитерористичким акцијама.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, али о учешћу, не антитерористичке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, није видео, он вам говори о војним извештајима господине Ђурђићу, не о извештајима полиције.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Значи јесте видели или нисте видели извештаје полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није видео каже.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, добро. Рекли сте да је најважније кад се изађе на терен, ако услови дозвољавају да се обави радња због које је изашла увиђајна екипа.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Документовати.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ако није било, онда сте рекли да би се повлачили. Ми овде имамо податак да је 25. било дејстава полиције у Сувој Реци, да је било жртва, под условом да је 26. дошла увиђајна екипа и ако је дошло до пуцњаве и угрожавања њиховог живота да ли је могуће да се не обави радња због које су дошли?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Хоћете о могућем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: О могућем, да, да.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја мислим, знате кад дође до таквих сукоба, па узевши сву сложеност у Сувој Реци да ни једна страна у том моменту не показује жељу да оде на бојиште где се сукобила са другом страном, него се обадве, ајмо да гледамо тај онако мало описно тај сукоб који је био, обе су се повукле на безбедну раздаљину и ћуте и чекају шта ће друга страна. Тако да је неприродно да сад моја екипа, завршило се и сада немамо ми сагласност ОВК-а па да изађемо да вршимо увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али заврши се у Сувој Реци.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Је ли дозвољавате могућност да није могло да се изврши увиђај 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па је ли могу да завршим. 26, 27, 28. због дејстава која су била, било ваздушна, било у Сувој Реци и да се дође?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас ако је 26. марта дошла увиђајна екипа, кажете нешто се дешавало у граду да су се повукли, да ли је у току дана завршен увиђај?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Стране у сукобу, значи имамо две стране ОВК и припаднике МУП-а, узмимо хипотетички, дошло је до окршаја, то је било свакодневно у Сувој Реци ајде да не претерам, било је често, они су се повукли на дистанцу, ови у зграду ОУП-а, а ови су се повукли на свој контролни пункт према Студенчану, у том моменту нико не показује жељу

да види шта је од последица. Свако извлачи своје рањене, мртве и остале ствари, тако да моја увиђајна екипа нема шта да тражи тог дана ту, може само да настрада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је ризично, али да ли Ви имате убележено, да ли имате податак да сте Ви обавештени да увиђајна екипа треба да изађе 26.?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Али ја управо тврдим да полиција која је требала да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира да ли сте ви извршили увиђај или нисте?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не, полиција која је требала, није имала жељу да оде да утврди тада јер би настрадала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја разумем, али да ли имате трага о томе да сте ви изашли 26. марта на терен?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја полазим од тога да нисмо ни били обавештени да постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, опет хипотетички, да сте били обавештени, ми имамо овако да смо, ово што Вам је адвокат предочио.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Па нека одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25. марта да су била нека дејства у Сувој Реци, да је било повређених и да има погинулих, да је обавештена увиђајна екипа и да је требало да дође у преподневним сатима 26. марта, да ли је то негде регистровано? Да ли би морало да буде регистровано ако сте обавештени?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Дежурна служба која је обавестила, ја немам разлога да сумњам у то што је Репановић, онда ако нисмо дошли на време и ако смо окаснили, то су били или безбедносни разлози који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не одговарате ми на питање. Ја Вас питам добили сте дежурна служба је добила информацију да ли негде забележи да треба да се, значи евидентира, траг мора вероватно да постоји да сте добили информацију да треба увиђајна екипа да изађе на терен, да ли постоји, без обзира да ли сте Ви урадили или не? Без обзира, али да сте изашли на терен?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Хипотетички то би морало бити регистровано у дежурној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, то Вас питам. Значи морало би да буде.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И да је регистровано да ако се то десило да није дошло до увиђаја из безбедносних разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то би морало да постоји траг о томе. Где то може да се тражи? Је ли то може да се тражи од Службе наше?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па ја мислим да одређене евиденције нису на жалост извучене одоздо које би помогле нама сад у овом проблему који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите господине Ђурђићу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И само да се надовежем даље, је ли могуће да због дејстава која су наследила, настала следећих неколико дана није могао да се изврши увиђај пре него што смо овде утврдили да постоји извештај од 30. марта '99. године?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Циљ наш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, нећу да се мешам да би то скратили, али очигледно то не иде. Извините којих дејстава? Ко је поменуо било која дества, ко је поменуо било какав сукоб између ОВК и полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26. марта нико не говори у Сувој Реци да је било дејстава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: О чему, о каквом сукобу причате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самом граду Суве Реке нико не говори.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја не знам, али има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас тако не можете да поставите питање, 26. марта сви који су били сведоци рекли су да су се дејства ван Суве Реке, ван, околина, не у Сувој Реци да је било.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да није било пуцања у Сувој Реци и да је пуцало на све стране и да је летело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самом граду Суве Реке.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да је онај један сведок залегао горе који је био на торњу и да није дигао главу пола сата да види шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас то је сасвим нешто друго.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сасвим нешто друго што Ви говорите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па ја не знам шта је, да ли је сукоб или није, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, дајте питање поставите конкретно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас па то су дејства из оружја ватрених која трају не знам по причама сведока имам овде, нећу сад ја да нагађам колико је, то ћете ви да видите, али сви помињу да је било пуцања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питање за овог сведока.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И да ли је по том пуцању могла та екипа, да ли би због тога кад је у тренутно пуцање могла да изврши увиђај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, објаснио је, повукли би се наравно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па није. И ја сад питам даље ако није извршила тог дана, да ли је могуће да и следећих дана због разно разних других дејстава није извршила него тек 30. да је дошла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате, да ли можете да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим Вас. Извините, примедба је имате у том небезбедном тренутку како се шетају камиони пуни лешева и имата људе који долазе да обилазе породице, сви се шеткају а одједном се сада појављује небезбедно да би могао да се изврши увиђај. Није извршен увиђај зато што су склоњена тела са места да не би била откривена, то је једини разлог.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е ја би сад молио да закључке тужиоца издвојимо из транскрипта и да се избрише ово што је он рекао јер то је његова прича, а не део за транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његова прича.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па како, по чијој дозволи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта да бришемо, како да бришемо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Је ли то одговор. Прави транскрипт се избрише, ако вас неко пита како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, питање је следеће, значи да ли је могуће, ако тог дана 26. марта је било немогуће извршити увиђај, да ли је онда ваша увиђајна екипа дошла неког од наредних дана поводом догађаја од 25. марта?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Најлогичније ми то тако изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад поводом догађаја 26. марта, то је опет други увиђај, је ли тако? Значи десило се што се десило на Рештанском путу, Репановић јавља 7-8 лешева на Рештанском путу, али јавља 26. поподне, је ли то сад неки други увиђај?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Знате шта кад се комуницира преко везе, колико сам ја у рату, пошто је то било, имамо увиђај са смртно страдалим, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Много широко идете, губимо се од теме, молим Вас, ако је 25. пријављено била су нека дешавања у Сувој Реци, има смртних последица 25. је пријављено, 26. излази увиђајна екипа, то је један увиђај?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не знам ја за тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира да ли је обављен увиђај или не, апстрахујте то, нема, не знамо да ли је обављен увиђај или не, само мало молим Вас хипотетички Вам постављам, излази, повлачи се екипа јер су рецимо дешавања, хипотетички. Има пуцњаве, нису могли да обаве увиђај, повлаче се и рецимо да нису тога дана обавили увиђај, то је један увиђај, 26. марта у поподневним сатима обавештава се поново увиђајна екипа да постоје лешеви на Рештанском путу, то је други увиђај, дакле та два увиђаја би морала да буду негде заведена, не један, не један, Ви поводом овог 25. нисте обавили увиђај али то је регистровано да је био тај, да је био рецимо позив, а шта је са другим?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Са овим који није било безбено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја за тај не знам, али би вам рекао кад је небезбедно онда се напише извештај. Нисам ја могао да пошаљем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам Вас разумела, то сте рекли.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да пошаљем своје људе да тамо због неког увиђаја где је небезбедно да изгину, али за тај случај ја се не сећам, као и Ви ја само хипотетички га прихватам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Чисто да Вам одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас господине Петровићу, ми имамо извештај од 30. марта, у њему имамо 4 леша из Столарске радионице за које овде су изведени доказ да потичу од 25. марта, имамо 3 или 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не од 25. марта, од 26.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Од 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Од 25. марта у столарској радионици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви говорите за радионицу. Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: И оно што је било. А 4 леша од 26. марта која су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само полако господине Ђурђићу, мало спустите тензију.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Која су била испред куће на Рештанском путу, значи ради се о лешевима из 2 различита догађаја која су обухваћена једним увиђајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно, уопште није тачно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Како није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није тачно, молим Вас немојте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Тачно је, тачно је. Молим Вас тачно је, молим Вас тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање да чујем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ако су из различитих догађаја ови лешеве, а једним увиђајем обрађени, како то објашњавате, а ја Вам кажем да јесу.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Постоји могућности, сад ћу ја покушати. Постоји могућност да је први лешеве од 25. су управо као што Репановић каже пријављени, да се небезбедно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не 25., 26. су пријављени.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, да, није направљен извештај.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас још да прекинем сад, Јовановић је рекао ја сам 26. био ту јер ми је речено да долази увиђајна екипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па господине Ђурђићу Ви не слушате, господин је рекао Репановић, а не Јовановић.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није свеједно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи очекивала се та увиђајна екипа па је 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Различито говоре, господине Ђурђићу молим Вас различито говоре и немојте да импутирате нешто што није рекао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја сам лепо рекао без навођења имена, 25. је пријављено да дођ, да је 26. требала да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репановић зна за екипу.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам овде чуо, Ви сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас Репановић зна, овде оптужени. Само мало да Вам кажем оптужени Репановић зна и то сам Вам предочила, да је 26. марта у поподневним часовима је чуо за лешеве на Рештанском путу, а господин Јовановић каже тог 26. марта у јутарњим сатима је очекивао односно не он него су очекивали увиђајну екипу у јутарњим сатима, дакле 26. марта вероватно поводом догађаја од 25. марта, то су сасвим два различита догађаја.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Јесте, ако је 30. обављен и овај и онај, није било потребе да се подноси извештај о одустајању од неколико дана, ја мислим само да се рационално поступало. Да је екипа само рационално поступала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али би Ви кажете постојао извештај да није могла екипа тога дана да обави увиђај.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Чему госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако сам Вас разумела.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Рат је госпођо, зар би седели само да пишу, знате шта њих је 4, територија Призрена узмите бројчано стање, узмите број безбедносних догађаја, ако је одложен они нису одустали, они су само одложили из неких разлога, сад ја не могу то да се сетим, одложено вероватно уз сагласност свог шефа и онда је учињен 30. у комплекту један и други, несретно повезан, одустало се и није било потребе писати зашто је тога дана одустало се. Можда кад би ушли у материјал, успемо да некако дођемо до неке истине, ако је толико битна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања. Да ли још имате? Имате.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Ево нешто можда што би најбоље могло да помогне овом сведоку да се сети око тог кашњења. Код истражног судије кад је био саслушаван, навео је да сад не предочавам све и тако даље, рекао

је да се прва три дана нису снашли те да су једноставно били као мишеви у рупама, шта је подразумевао под тим?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам то рекао?

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Код истражног судије. Хоћете да Вам прочитам све?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, да, прочитајте.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Каже ја мислим када Вас је питао истражни судија за тај увиђај у Сувој Реци, испоставиће се од 30. марта, па Ви кажете, ја мислим да је то било 5-6 дана по почетку бомбардовања. Знате прва 3 дана нисмо се ми снашли, можемо да причамо да смо ми организована држава и да функционишемо, али то су биле празне приче и сад даље сте говорили, каже дежурна служба није смела да функционише, радио везе нису смеле, још нисмо знали могућности авиона тако да смо били, не знам да ли ће колеге тога да се сете, ако не три прва два дана једноставно као мишеви у рупама.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Можда сам грубо нека ми опросте колеге, али можда сам и најбоље описао целу ситуацију.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Е шта сад то значи као мишеви у рупама, јесте ви могли да изађете негде да вршите увиђај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па знате шта, нисмо били свемоћни, онај је горе све, ипак смо сви обични људи од крви и од меса. Значи збрињавање посмртних тих хуманих посмртних остатака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље питања. Да ли има? Немате. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја морам да се придружим тужиоцу, мислим овде говоримо о неким сукобима, дешавањима, а све што је изведено у овом доказном поступку показује да постоји само полицијска акција убијања цивила и стварно је. Друго, јесте, а друго остало је неразјашњено кад је адв. Ђурђић питао да ли је Вељко Раденовић командир Косовског ПЈП, Призренског ПЈП или командир а онда чега?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да поновим за Вељка, Вељко је био у редовном, значи заменик командира станице полиције у оквиру СУП-а Призрен.

НАТАША КАНДИЋ: Али у односу на ПЈП?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: У односу на ПЈП, командир те јединице, тог вода, одосно чете.

НАТАША КАНДИЋ: Призренске?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: СУП-а Призрен.

НАТАША КАНДИЋ: Чете, значи чете?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Вода или чете.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је командант онда 124. одреда или како се зове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма немојте добацивати. Па немојте добацивати. Молим Вас то је питање пуномоћника. Молим Вас немојте добацивати.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Командант 124. бригаде Косовске те популарно зване је Жарко Браковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Много тога је 10 пута поновљено.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И њу су чинили свих 6 СУП-ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени питања? Митровић.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја морам да прокоментаришем ово, госпође Кандић и тужиоца, јер неке ствари чујемо и 20 пута, од сваког сведока али и циљ је неки други а не да би се утврдила истина, значи да би се Вељко Раденовић приписао мени, сад почиње да буде и Чегар, па почећемо, прекрстићемо га да буде и Митровић, а не Раденовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи Вељко Раденовић је био командир Призренске чете, која је припадала 124. Косовској, имала је 8 чета и командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сте све рекли.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па морам госпођи да нацртам у крајњем случају шему, фрмацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање, поставите питање. Имамо ми све то.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам био упућен и стациониран са јединицом на подручју СУП-а Призрен од ево прецизан да будем 17. јула '98. и заједно смо изашли са Косова 13-14. из Призрена, 13-14- јуна '99., значи то је неких 11 месеци од прилике и виђали смо се толико колико смо се виђали, нисмо имали заједничке линије, али се знамо, претпостављам да ме знате добро. И молим фотографију да се то увежемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видео је фотографију, поставите питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али сад је битно, молим Вас конкретно ево, јер Ви сте изјавили да ме знате, да сте ме виђали на питање госпође судије, председавајуће рекли сте да сте ме виђали у полицијској СМБ униформи, е сад молим фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је СМБ униформу. Ја бих молила режију да нам поново покаже фотографију Митровићеву.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, али не волим да остане у транскрипту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас он је рекао тад како Вас је видео, тако како Вас је видео.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако сте и рекли.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Али се сећам и овог.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, СМБ униформа, Ви сте служили војску претпостављам колега Петровићу.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нисам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи ја сам у то време виђао СМБ униформу код резервиста војске, ону стару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма господине Митровићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да му се чини да Вас је тако видео, да сте били у СМБ униформи, значи поставите друго питање. Не поново везано за ту униформу, тако Вас је видео.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: СМБ униформа та шарена униформа је летња и она је касније постала, не у марту ако је то питање, она је касније постала актуелна.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, ја мислим да Вас је судија питала у марту тог дана кад сте ме видели код касарне како сте ме видели?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не, она је постала актуелна, ти си мене остао упечатљив у тој униформи, ето то је било моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У СМБ униформи?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Остао ми је упечатљив, али га се сећам у том времену овако исто као што је на слици био, а напомињем да је то летња униформа, значи касније. Ми имамо у мају промену униформе, полиције има, мислим да то може да се докаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли има промене униформе ако се иде у неку акцију, па рецимо носила се плава униформа па идете у акцију па промените у другу?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То припадници ПЈП, значи у зависности од територије, временских услова и осталог може као маскирна дисциплина, али то ће господин Митар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да објасни ако треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија ја бих молила фотографију број 6.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Док стигне фотографија, ја сам овде у својој одбрани дао да сам ја 26.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па само ја молим да се постави питање, а не ја сам то рекао па шта сад Ви кажете.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Имам право да предочавам своју одбрану. Молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али то је сугестивно, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво питање, да чујем које је питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Питање би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после ћемо да предочимо шта сте Ви рекли, разумете, значи поставите питање па ћемо предочити.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Питање би било који степен вероватноће би му био већи да смо се срели да ме је видео горе када му предочим чињеницу да сам ја био од 08 до 09 у касарни, па сам отишао у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу Ви настављате, ја увек имам проблем са Вама. Молим Вас не можете сугестивно постављати питања.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Нећу поставити питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, поставите питање, а онда ћемо ми предочити шта сте Ви изјавили. Поставите питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па не могу да поставим ако му не предочим, не може да се постави питање без предочења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда немојте да поставите питање, ако нисте у могућности.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али може да се постави питање, молим Вас прочитајте му шта сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за шта?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, бранилац оптуженог.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да сам био у касарну од 08 до 09 и око 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он, он каже у које време је обишао увиђајну екипу. Он не говори ништа, логично би било каже да сте били и ништа више.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија бранилац опт. Митровића.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Молим Вас прочитајте тај део.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дозволите ми реч. Да ли ми дозвољавате реч?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, реците.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ја Вас молим да мом брањенику или Ви то учините на његов предлог и предочите тај део одбране, ако већ не дозвољавате да он преприча. Предочите сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може јер он сугерише.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не сугеришем уопште.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јер питање следи иза тога.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Питање мора да се предочи.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Он је овде говорио да је у више наврата био на објекту у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако да сам ја то тако рекао, тако постављате све сугестивно и сад закључивање, молим Вас. Шта да предочим реците.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Онај део моје одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете мени дати реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само да чујем прво.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да сам ја био у касарни од 08 до 09.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али је бесмислено ако постави питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али неће одговорити. Али сведок.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А је ли знате Ви шта ће он да пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас не можемо тако сви у глас. Прекинућу, прекинућу, не можемо тако да разговарамо. Молим Вас.

Не знамо шта ће питати. Тужиоче, укључите микрофон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедба је тужилаштва. Примедба је тужилаштва, сведок је рекао ја сам ишао у касарну између 10,30 и 13 часова. Не сећам се да ли сам видео Митровића, логично је да је тамо био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сада Митровић хоће да пита, ја сам био између 08 и 09 и био сам између 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно. Нисмо чули до краја питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је почетак питања.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, значи ја хоћу да предочим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може да се постави питање, ја разумем то да је сведок рекао видео сам Митровића у то време и сигуран сам да је тамо био па да се сад утврђује време, али он не зна да ли је он тамо био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче не знамо питање, не знамо питање. Не знамо питање, изволите поставите питања, седите. Укључите микрофон кад говорите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Протестујем судија против оваквог изношења и препричавања чињеница и исказа сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, рекли сте. Молим Вас оптуженом дајем реч. Седите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Због тога што сведок није рекао на начин и овако како тужилац то сада изјављује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули шта сам ја рекла? Седите, молим Вас, дала сам Вам реч и сад више вам не дам реч. Молим Вас оптуженом се обраћам да постави питање. Изволите.

Укључите микрофон.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Време, ово што сам рекао. Онда би питање било, колико је сад сигуран да смо се срели, мање или више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може тако, одбија се, одбија се. Дакле Ви можете да поставите питање, одбијам одговор.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам одговор. Молим Вас. Уопште није тако. Молим Вас немојте да упадате.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Могу ја да предложим нешто, ако бисте узели тај записник са увиђаја у касарни или документ, крим техничари углавном прецизно наводе време почетка и краја увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Значи, и ту бисмо се онда сви нашли. Ово је све са вероватноћом. Ја сада за време и после ових свих исказа, знате то је пре 9 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сигурно, па тако и кажите ако се сећате. Изволите Митровићу питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ваш шеф Мирко вршио је увиђај, да ли је вршио камером?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Велику камеру ону професионалну, мислим.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја мислим и тако сам разумео, да имате Ви снимак и ево тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате снимак?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако постављајте питања, немогуће да Ви не знате да поставите питање.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Морао би да буде, то смо извукли.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е ја тврдим да сам га видео да је снимао у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питање за сведока.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И хоћу, али ми не дозвољавате, да ја све ово кажем у 11 сати када сам био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна. Не зна које време, Ви можете да говорите али не зна време.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Фотографију још нисмо видели молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија молим Вас фотографију Митровићеву.

Не зна, он не зна.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Даље. Нема СМБ униформе, молим Вас само резервисти војске и Територијалне одбране, полиција нема СМБ, хоћемо то да буде сигурно СМБ или да избришемо није СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шта да бришемо, све што нам је било који исказ, све је то регистровано, снимљено, према томе ту је да се само цени.

Изволите. Шта се дешава са фотографијом?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Или је маскирна, па нека донесу фотографију. Или питање да ли ме је некад видео у војној СМБ униформи, тој СМБ чисто она да ли сте ме некад видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је и на почетку, на моје питање одмах је одговорио да како Вас је видео, у тој униформи Вас је видео, тако сте му остали упечатљиви.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Можда је питање боље, нисте ме детаљно, шта ја сматрам СМБ униформом.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е шта је то СМБ?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Можда би ја то требао да објасним.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јер ово се не уклапа, не може.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Јер знате шта ви ћете утврдити, ако будете затражили пошто СУП Ниш није бомбардован о задужењима Митровим у погледу униформе и утврдићете ја кад кажем СМБ ја мислим на ону шарену маскирну униформу коју и данас користе. Ја сам је само позвао као СМБ, нисам мислио на једнообразну, ја сам чини ми се у транскрипту рекао да је маскирна, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СМБ униформа.

Изволите ево фотографија. Изволите фотографија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта значи СМБ, шта значи скраћеница?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Сиво маслинаста боја. Значи та униформа, сиво маслинаста боја маскирна, кад додате маскирна значи да је шарена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако Вас је видео, на моје.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Моја сазнања, ја нисам војник, Митар је војник он ће боље то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, на моје питање, само мало господине Петровићу, на моје питање како сте изгледали у то време и како вас је видео и како је запамтио уопште како сте Ви изгледали, он је рекао да сте били у СМБ униформи. То је на прво моје питање било и немојте више о томе. Наравно транскрипт постоји. Изволите ево је фотографија, поставите питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А он је појаснио сад шта значи СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите поставите питање.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ово је та фотографија на којој сам ја препознао Митра и он је у то време ако се фокусирамо на бомбардовање касарне био у овој униформи.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли можете да препознате овог у кревету?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја сам рекао да ми личи на жртву, којег сам срео негде у ул.Матије Гупца на 200 метара од касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се понављати, дајте да скратимо молим Вас, немојте поново иста питања.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Рекли сте да је на подручју Призрена упућен 37. одред, односно Нишки одред, мој одред коме сам ја?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нишки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишки, није рекао 37., Нишки је рекао.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, Нишки одред. Да ли Вам је познато да је на подручју исто СУП-а Призрен упућен 87. одред, да ли Вам је само познато питам? И који је боравио тамо и држао територију и све оно и да је командант тог одреда да Вас мало подсетим био Зоран?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате за 87. одред? Одговорите на тај први део.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Зоран Ранђеловић који је погинуо, мајор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, нека одговори да ли зна за 87. одред.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: За 87. као 87. ја се нисам сетио, али кад помињете Зорана Ранђеловића.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја морам да Вас подсетим, ја не могу да радим ако немам подсетинк.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: И моји људи су извршили увиђај његове погибије. И ја знам да је био командант Територијалног одреда који је држао позиције значи оно што би се обично казало очистио од терориста требало је те позиције задржати безбедно. Тај тетиротијални одред Зоранов је фактички покривао те тачке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Захвалан. Овде влада уверење да све што се радило, акције на подручју СУП-а Призрен, да је то био 37.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не можете то тако да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је мој закључак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, Ви не можете овде влада уверење, него да ли је и шта се догодило, тако питање да поставите, а не да ли је владало уверење.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: За време тих акција. Добро, слажем се, извињавам се за тај мој закључак и мишљење. За време рата, да ли Вам је познато да су на подручју СУП-а Призрен биле ангажоване следеће јединице, на подручју Ораховца 21. одред или Новосадски?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате које су јединице биле ангажоване?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Стицајем околности знам да је Новосадски одред, а то сам преко досијеа КиМ сазнао био ангажован у једном времену.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, ништа, не треба даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Следеће.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли Вам је познато да је била ангажована 124. Косовска бригада, односно Вељкова чета и још нека чета?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Вељкова чета јесте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је значи део 124.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То ми је познато, а за бригаду немам та сазнања.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли Вам је познато, ево ја ћу бити, локација Будакова и Језерске планине, да су тамо учествовали Крагујевачки и Ужички и мој и специјална јединица и Легија и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Јесте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: А сазнања су моја зато што је дошло до погибије једног од припадника Легијине јединице којег смо обухватили у извештајима и тако сам дошао до тих сазнања, а не што сам их имао пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Следеће питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: За тих 11 месеци ја сам био стациониран у Призрен са јединицом, да ли Вам је познато да сам ја учествовао са јединицом, тим Нишким одредом, на подручју Косовске Митровице, Бајгора акција?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли Вам је познато да сам учествовао на подручју Ђаковице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ће то?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Дечан?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, чему та питања.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Та питања служе да не значи ако си ту стациониран, да само радиш ту задатак него смо ми стационирани, а задатке радимо на целом подручју Косова, као он је стациониран у Београду, а задатке ради ево рецимо можда у Бујановац или у Нишу или то је циљ да не остане закључак да је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма откуда Ви знате какав је закључак, ми утврђујемо тек, нема шта закључак нити уверење или било шта. Следеће питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Следеће питање, у војсци је термин командовања, ако у СУП-у код нас у Министарству је термин задатак, издавање задатка?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Или овлашћен да изда задатак?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У Кривичном закону 142, овде због чега смо ми овде је издавање наређења, значи то су све термини који су слични али су различити. Командовање код војске то смо већ разјаснили, мене интересује хијерархија издавања задатака односно наређења у СУП-у, ево сад конкретно пођемо од начелника СУП-а, он је одговоран за стање безбедности на подручју свог СУП-а.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Апсолутно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ви сте одговорни за коју линију?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: За стање криминалитета.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: За станично подручје је одговоран?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Командир станице.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: За своју, моју јединицу коју сам довео ко је одговоран?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Логично је да си ти Митре и ако си под неком командом.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако сам ја упућен да помогнем СУП Призрен, и они одговарају за територију, за стање безбедности на подручју СУП-а или на подручју станице да ли ја могу њима да командујем?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма одговорио је то, питала сам га везано за Посебне јединице полиције. Одговорио.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ти мени ниси могао да наредиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то одговорио.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сам могао Репановићу да наређујем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, да ли сте Ви пратили, све је то рекао.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам због тога овде.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нема твоје улоге у командном ланцу, не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, захваљујем се. Да ли сте у досијеу КиМ, ево сви су Вас питали, па ево и ја да Вас питам, који сте почели да радите и који радите можда и дан данас, негде мене или сазнање или податак или чули у вези мене нешто?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ја Вас памтим као једног доброг војника.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Полицајца.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Војника под знацима навода да се оградим, хуманог и ово што указује и зато сам и убеђен да сте тога дана били у болници. Немам података да ли сте учинили нешто противзаконито

јер нисам са Вама сарађивао, нисам наишао на такве податке конкретно за Вас и не бих могао ништа више.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Имао бих још, али скратићу јер су сви искористили више времена, а мени остаје оно пожури, пожури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То уопше није тачно, опет причате нешто што не стоји, па највише Ви постављате питања. Изволите наставите, није тачно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Пусто село које није предмет оптужнице, али је предмет свакодневни и друга места, ја само питам да ли је тамо укључен 37. по Вашим сазнањима да би једном скинули то да се више, јер циљ госпође Кандић и евентуално тужиоца да и то убацимо некако на мој рачун. То је мој коментар и више немам питања.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Прва ствар Пусто село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати на то питање молим Вас. Да ли имате још.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Ниси, ниси био тамо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам питања, имао би али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Репановић.

Захваљујем режији на овој фотографији, можете је уклонити.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имао би пар питања за господина Петровића. Али ја ћу морати прво један мој коментар ако ми дозволите судија председавајућа. Ја у мојој одбрани никада нисам рекао да сам обавестио 25. екипу увиђајну за вршење увиђаја у Сувој Реци, рекао сам у мојој одбрани, у мојој изјави а лепо се сећам и знам шта сам причао и шта је било, да сам 26. највероватније нисам ни тад био сигуран у поподневним сатима сазнао за одређене лешеве на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати све смо то рекли, молим Вас.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Мораћу да би поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али поставите питање.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да би разјаснили неке ствари овде, сазнао за неке лешеве на Рештанском путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја нисам прецизирао лешеве ни код столарске радње ни код куће, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лешеве на Рештанском путу, да ли сте Ви слушали шта сам ја предочавала.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тако је, значи односили су се лешеве и код куће и столарске радње, значи на том потезу, чак ни ја нисам знао где се налазе лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то тако стоји.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Према томе, питање да ли је било могуће да екипа дође за увиђај пре него да се деси неки догађај у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па немогуће, нелогично је, могуће да дође за неки други увиђај. Питање као питање да ли је могло да дође за тај увиђај пре него што се десио, није могло.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: За тај увиђај?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не може, нелогично је, не може.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па не него овде се спомиње да је дошла екипа да врши увиђај од 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не уопште није тако, господине Репановићу, није тако било.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хипотетички је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш помоћник овде опт. Јовановић Ненад је рекао да је се очекивала екипа 26. марта, претпоставља због догађаја који су били 25. марта и да је као 11 сати зашто још увиђајна екипа није стигла, Ви сте позвали, то је његова одбрана, значи он говори не о 26. него о догађају који је био 25. марта и да је вероватно због тога што је прошла ту нека екипа, да се нешто догодило, да је било лешева, да сте Ви очекивали увиђајну екипу. Дакле немојте тако уопште да говорите нешто што није било.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не, апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Јовановић изјавио.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Управо хоћу то да рашчистим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо све време рашчишћавали.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: ОК то је изјава и одбрана Јовановића.

Тако је, ја сад хоћу да рашчистим неке ствари овде да искористим сведока и његово присуство. Ја никад нисам тражио значи никакву екипу да врши увиђај од догађаја из 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте рекли да није то тачно, Ви сте то одмах оспорили, нисте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нити сам знао за тај случај, значи ако је господин Јовановић знао за тај случај и он обавестио екипу он то би морао да образложи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте и одбрану и све.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Молим лепо да рашчистимо.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Дежурна служба углавном, мора да је руководила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад питања даље.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ајде сад да идемо опет од претпоставке, ако је дошла тог 26 екипа, није извршила увиђај, вратила се у СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хипотетички.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хипотетички нормално. Да ли би та екипа требала да обавести својег претпостављеног. Не мислим на Вас лично, него мислим на.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да и истражног судији који их је овластио.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи, они би знали је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да је обавила увиђај и то би исто морало да буде?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да, исто, значи и о одустајању из безбедносних разлога морам добити сагласност, може истражни судија да инсистира.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, хвала. Нешто сте причали склањани лешеви, да ли је могао да се изврши увиђај ако су склоњени лешеви?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Нема потребе, мислим да сте Ви разумели ту ствар.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја јесам.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да док је дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Да док је дошла екипа да је неко у међувремену склонио лешеве и да су на пример остали само мали број лешева јел на то мислите или?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не, нема уопште лешева, нема.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па онда не би било потребе за вршењем увиђаја.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мислим могло би се констатовати да је дојава о постојању лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ту није ни било тако, ту није било тако. Не знам зашто спомињете, спомињете оне лешеве на улазу у Занатском центру.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није ни обавештено, то сте сами рекли.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја сам обавестио, лешеве, а поред осталог ако се лепо се сећам поред осталог сигурно би и тај леш био обухваћен да је остао на лицу места да се изврши увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте тако рекли али наставите.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро има моја изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно па има, све је то снимљено.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли сам ја као командир полицијске станице ОУП-а Сува Река могао да наређујем твојој екипи да врши претрес или шта знам ја неке службене радње?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не. Ниси имао та овлашћења. Могао си да предлажеш, али је.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, да ли су они дужни били мене да обавештавају о извршеном увиђају и о предузетим оперативним мерама и радњама на лицу места приликом вршења увиђаја?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Па мислим да командира нисмо обавештавали и није по прописима, ми смо о резултатима дежурној служби саопштавали сматрајући да сви кориситете ресурсе дежурне службе ради информисања.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала. Једно питање сада да ли је на нивоу ОУП-а постојао за време рата формиран штаб?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав штаб?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Често се говорило овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили смо и то, Јовановић Ненад је говорио о штабу, али он је рекао шта подразумева под тим штаб, молим Вас.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, добро, хвала. Можда је сувишно питање. Следеће питање ако сведок зна да ли је било случајева да припадници ОВК користе и полицијске униформе?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Било је информација, било је фотографија које су пронађене где су се сами фотографисали у деловима у униформи које су личиле на неке полицијске униформе и војне.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Највише су волели да од наших погинулих узму прслуке ове борбене, а који су били панцир прслуци и од њих се нису ослобађали, тако да ако на то мислиш и то је део униформе.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Мислим на униформу да су користили нашу униформу и да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: То је то.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ово сам питао из разлога ако могу мало мој коментар, јер сведок Шаља Мухарем 05.12.2007. године говорио је овде је да је 25.марта на Рештанском путу он препознао два припадника ромске националности, а у ствари из села Самодража који су живели у Рештане и да су они учествовали тамо у неком убиству, где је убијено више лица, он је њих препознао, зато сам питао да ли су и да су они били у полицијској униформи.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Злоупотреба униформи није била страна, значи доле и од ОВК и од криминалаца. Имали смо случајева пријаве да су неке пљачке биле извршене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате толико широко, немојте толико широко молим Вас. Наставите даље.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, не би имао више питањ. Ја се захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, опт. Јовановић.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Добар дан.

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Здраво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево можете овде.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Господину начелнику немам никакво питање, али изашао сам као да објасним господину Репановићу везано за ову увиђајну екипу. Као што знате да не би мучио и ово веће и све мислим овде присутне, ја сам био одсутан, значи нисам био ту. Ја сам тога дана дошао, откуд би ја сада измишљао или неке ствари што се сад жели рецимо и на тај начин што се избегава од тог поступка. Значи 25. ујутру, 26. ујутру кад сам ја дошао на посао информисан сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то рекли. Ја сам Вас цитирала и све сте то рекли.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: И ја стојим иза тога значи и да је то тако било и само тако и никако више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: А зашто то није урађено даље, шта је то било, изволите нека то неко други каже и Ви то утврдите и то а не ја да седим овде, да лежим а моја деца немају да једу, социјални случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли има питања још? Оптужени? Нема више питања. Господине Петровићу да ли.

Нишавић.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Само да питам једно питање, да ли су могли да мене нареде Јавна безбедност или било ко у Сувој Реци да изда наређење?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сам могао ја самовољно да се прикључим некој јединици вашој, узмем пушку и да се прикључим некој акцији?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Као добровољац можда, али у официјелном смислу, не.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања више нема. Господине Петровићу да ли Ви имате нешто да изјавите, можда нешто што је битно а да Вас ми нисмо питали?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не знам, кад бисте ми дали више времена можда би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Ви сте из Београда, је ли тако. Трошкове немате никакве?

СВЕДОК МИЛАН ПЕТРОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Рећи ћу ово официјелно, дакле адв. Горан Петронијевић, има примедбу на начин на који је саслушаван овај данашњи сведок. Мислим да је то једна општа примедба из које не бих издвојио ни себе. Трудио сам се колико сам могао да не постављам та питања. Ушли смо у некакву моду хипотетичких питања. Данас смо овом сведоку поставили небројено хипотетичких питања, то је било и од стране већа и од стране одбране и од стране тужиоца па ево видимо на крају и од стране оптужених, јер они нису правно образовани, они гледају шта ми радимо и опонашају нас на тај начин. Сматрам лично да је та врста питања недозвољена, да служи да се искључиво одређеним примером у одређеној ситуацији када нешто не може да се рашчисти покаже да ли је то тако или не, а ми смо данас 80% времена утрошили на хипотетичка питања, шта би било кад би било. Обесмишљавамо исказ оваквог сведока, па Вас стога молим да убудуће сви поведемо рачуна о томе, ево ја ћу учинити са своје стране колико будем могао, а сугестија је већу и тужиоцу и свима да не губимо време на то. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми поступамо по оптужници. То су предложени сведоци, саслушани у истрази, дакле ја у оквиру тога се и крећем. Молим Вас.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Само би се надовезао на ово што је колега Петронијевић, мислим стварно један добронамеран апел на све, прво на нас одбрану па онда и на колегу тужиоца, вас судско веће, да убудуће јер већ смо ушли у трећу годину овог поступка, 7 људи је у притвору, значи само да се једноставно иде на то да се испоштује то начело економичности поступка, да се стварно не постављају непотребна питања, да се не иде у ширину. Ја сам више пута то апеловао и да се евентуално види са колегом тужиоцем што смо ми у паузи мало и разговарали, да они сведоци који стварно немају сазнања о овом догађају да читамо њихове исказе и да на тај начин помогнемо и Вама, пре свега судском већу да што пре завршимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Очигледно да нисте скоро вршили увид у предмет, очигледно. Налог од стране председника већа је у то смислу да се изјасне и таксативно су побројани сви сведоци који немају нека непосредна сазнања да се тужилаштво изјасни да ли остаје код тих сведока. Према томе.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Па управо то и хоћу да вам помогнемо, значи апелујем ту и на уваженог колегу тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Апелујем на то да једноставно помегнемо вама да што пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извршите увид у предмет господине Ђурђићу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само да Вам кажем председнице већа пршлог четвртка сам хтео да извршим увид у спис, односно у среду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где нам је онај налог.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Спис није био овде, био је у Врховном суду иначе би га извршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам да сте долазили господине Ђурђићу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Али би само молио да се, да имамо неки разуман рок па и ми да предложимо шта имамо и да завршавамо, ништа друго. Ја мислим да је одличан, потпуно сам сагласан, потпуно сте у праву и тако и треба да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врло сам расположена да вас о свему обавештавам мада је спис ту, можете да вршите увид.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Био је у Врховном суду, али само да дамо рок тужиоцу да нам каже које хоће и која непосредно која позивамо. Па тужилац је предложио сведоке који нису саслушани у истрази да се саслушавају, па немојте.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија мала техничка помоћ, доставите нам тај налог, брате никакав проблем није. Поделите нам до сутра. Нека буде наш пропуст да нисмо видели, али доставите нам то, ако је налог дајте нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има налог, извршите увид молим вас у списе. Настављамо сутра.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес, а наставља:

16.01.2008. године са почетком у 09,30 часова.

Записничар

Председник већа-судија